

INGENIØRFORENINGEN I DANMARK

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Modtaget i departementet

- 7 JAN. 2005

København, 7. januar 2005

IDAS høringssvar på lovforslag til udmøntning af kommunalreform på Miljøministeriets område

IDA er blevet indbudt til at afgive bemærkninger til fremsendte lovforslag, modtaget d. 1 december 2004, til udmøntning af kommunalreformen indenfor Miljøministeriets område.

Det fremgår af de fremsendte lovforslag, at der på nogle områder vil ske en decentralisering og på andre områder en centralisering af miljøforvaltningen og planlægningen vedrørende det åbne land, da det hidtidige amtslige niveau falder væk og i begrænset omfang erstattes af et nyt regionalt niveau. IDA har tidligere, bl.a. i høringssvar af 30 marts 2004, påpeget en række uhensigtsmæssigheder heri. Vi er dog samtidig af den opfattelse, at omorganiseringen af forvaltningsstrukturen bl.a. er en kærkommen mulighed for at øge åbenheden omkring sagsbehandling på især lokalt niveau. Den digitale teknik, i form af en fælles kommunal el. statslig portal, giver mulighed herfor, og vil kunne bidrage til en mere ensartet sagsbehandling i kommunerne, læring på tværs af de kommunale forvaltninger og en forbedring af offentlighedens rolle som vagthund i systemet. Portalen kan med fordel gøres til en del af den påtænkte kvalitetsstyringsordning.

Vores bekymringer i relation til de fremsendte lovforslag går først og fremmest på, hvorvidt de faglige miljøer, der skal varetage miljøbeskyttelsesopgaver bliver for små, hvorvidt det bliver muligt at koordinere indsatsen ved planlægning og miljøbeskyttelse af (kommunalt) grænseoverskridende natur, hvorvidt lokale ad hoc hensyn tilgodeses på bekostning af mere varige/langsigtede miljøkonsekvenser. Vi foreslår på denne baggrund, at det fælleskommunale samarbejde forstærkes, og at der udarbejdes én eller ganske få og klart definerede modeller herfor. I forhold til nu bør det stå klarere, hvilke opgaver disse samarbejder kan varetage, og i hvilket omfang de supplerende kan varetage kommercielle opgaver. Samspillet med det politiske niveau bør være klart defineret.

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

En række problematikker knytter sig til placeringen af tungere miljøopgaver i kommunerne. Først og fremmest er der betydelig fare for, at de faglige miljøer bliver for små og dermed inkompetente. Dette kan føre til dyre løsninger og fagligt forkerte anvisninger til virksomhederne/andre involverede. Det er trods alt kun få supplerende specialiserede medarbejdere, den enkelte kommune vil få tilført ved nedlægningen af amterne og man kan derfor ikke regne med, at en overflytning af med-

arbejderne fra amterne til kommunerne, automatisk vil sikre en opgradering på det kommunale kompetenceniveau.

I relation til miljøgodkendelse og -tilsyn vil kun få kommuner have mere end én eller nogle ganske få virksomheder, inden for den enkelte virksomhedstype (det enkelte listepunkt), som de vil være godkendelsesmyndighed for. Det fører nemt til uensartet sagsbehandling kommunerne i mellem og dårlig udnyttelse af ressourcerne¹.

Den nye opgaveplacering rummer samtidig en risiko for, at afgørelser kan blive truffet med et kortsigtet og snævert perspektiv, hvor gældende lovgivning bøjes efter kortsigtede lokale ønsker og behov, eller hvor nye investeringer ikke tager hensyn til miljølovgivningens krav om BAT.

For personalet vil de små miljøer betyde, at der er få udviklingsmuligheder, få advancementsmuligheder og utilfredsstillende faglig kompetence i forhold til skiftende arbejdsopgaver. Det vil stille store krav til løbende (efter)uddannelse af medarbejdere.

Fælleskommunale konstruktioner

Lignende problematikker er tidligere blevet søgt løst ved forskellige former for fælleskommunale selskaber og samarbejder, og det er vores opfattelse at disse i fremtiden vil blive helt afgørende mht. til at sikre, at sagsbehandlerne har den nødvendige faglige ekspertise.

De fælleskommunale konstruktioner har dog en serie "egne problemer". Her skal kort nævnes:

- Manglende sammenhæng mellem det politiske niveau og det udførende niveau.
- Kortsigtede aftaler mellem centrene og deres "politiske ejere" om art og omfang af arbejde. Miljøsamspillet med en virksomhed og dens myndighed er en meget langsigtet opgave, bl.a. i forbindelse med BAT.
- Forflygtigelse af det kommunale ansvar, når det fælleskommunale selskab kommer for langt væk fra rådhuset, og dermed risiko for manglende finansiering og ressourcer, med faldende kvalitet til følge.
- Tendens til kommercialisering af de kommunale miljøopgaver. Sammenblandingen af de grundlæggende lovgivningsmæssigt bestemte miljøopgaver og frivillige "tilbud" til virksomhederne fra kommercielt indstillede miljøcentre. Det kan både virke som afpresning over for virksomhederne og konkurrenceforvridende i forhold til private rådgivere og laboratorier.

Udarbejde model(ler) for fælleskommunale konstruktioner

IDA er positiv over for placering af opgaver i forskellige former for kommunale samarbejder - flere af de eksisterende har præsteret gode resultater - men er samtidig af den holdning, at "flexibiliteten" på området er for stor. Vi foreslår således, at der udvikles én eller nogle få modeller der redegør for, hvordan de fælleskommunale konstruktioner kan/må fungere. Det bør (i tilfælde af flere modeller), klart fremgå hvilken model, den enkelte kommune har valgt, således at dette tyde-

¹ Den ændrede godkendelsesprocedure, som følge af de nye miljøgodkendelses og -tilsynsregler, der træder i kraft 1. januar 2005, vil samtidig betyde, at den nuværende kommunale miljøindsats successive vil blive reduceret væsentligt, idet de fleste gamle virksomheder i kommunalt regi bliver Bilag 2 virksomheder. Heraf vil et stort antal blive reguleret via branchebilag, som det forudsættes vil blive udarbejdet i løbet af det næste års tid.

ligt kan signaleres til brugerne (virksomhederne) og offentligheden. Modellen skal bl.a. udstikke klare regler for kommercielle og indtægtsdækkede opgaver i centrene².

Helt generelt vil der være et stort behov for, at der udarbejdes detaljerede vejledninger og rammer for kommunernes myndighedsudøvelse, som både er til rådighed for virksomheder, de enkelte forvaltninger og offentligheden.

Fælles retningslinier for godkendelsesarbejdet og BAT

Der bør arbejdes på at skabe fælles retningslinier for godkendelsesarbejdet og BAT krav mv. på tværs af kommuner. Man har tilstræbt, at forskellige virksomhedskategorier (de s-mærkede) enten er placeret hos staten eller hos kommunerne. Hvor de er placeret hos kommunernes må man forudsætte, at der institueres særligt udviklingsarbejde vedr. BAT og formidling heraf etc. er på linie med, hvad der må formodes skal pågå i staten (der har de internationale kontakter på dette område).

I særlig grad er der grund til at gøre sig overvejelser over tilsynet med de mange kommunalt ejede/kommunalt regulerede selskaber på f.eks. affalds- og kraftvarmeområdet, der nu overvejende er placeret som kommunale listepunkter.

Forslag til lov om ændring af lov om miljømål og lov om vandforsyning

Vidensindsamlingen (overvågning, national og regional) udgør det objektive grundlag for planlægningen (vandplanerne), mens planerne sætter de miljømæssige rammer for myndighedsudøvelsen. Med den nuværende opgavefordeling er vidensindsamling, planlægning og myndighedsudøvelse samlet på ét administrativt niveau. Adskillelsen af disse funktioner, - "faglige" fagfolk og planlæggere til staten og sagsbehandlere til kommunerne - kan være en fordel i kraft af, at vidensindsamling adskilles fra den lokale/regionale politiske proces. Man skal dog være opmærksom på, at det også vil betyde et tab af synergieffekt i det daglige arbejde og det vil kræve ressourcer at etablere en effektiv kommunikation mellem staten og de mange kommuner.

Lovforslaget placerer ansvaret for vidensindsamlingen/overvågning hos staten, men det er uklart, hvordan den er tænkt planlagt og gennemført. Med henblik på at sikre stadige forbedringer af vandmiljøet, og dansk natur i øvrigt, finder vi det overordentlig vigtigt, at det nuværende høje niveau for vidensindsamling (og dermed dokumentationen af miljøforandringer over tid) som amterne har været garant for, fastholdes. Det er afgørende, at der opbygges vidensmiljøer af en vis størrelse, således at der opnås kritisk faglig masse, men også, at det sikres at disse vidensmiljøer har lokalkendskab. Det formodes, at den nuværende kompetence i amterne på dette område overflyttes til staten.

Forslaget lægger op til en centralisering af planlægningen i og med at forslaget i modsætning til den gældende lov ikke stiller krav om, at kommunerne inddrages i udformning af vand- og indsatsplan. Det er da også vores vurdering, at kommunerne, selv hvis staten aktivt forsøger at inddrage dem i udarbejdelse af vand- og indsatsplan, vil mangle ressourcen og den faglig ekspertise til at kunne indgå heri. Kravet til økonomisk konsekvensvurdering af indsatsplanen forud for en vedtagelse af vand- og indsatsplan betyder samtidig, at kommunernes bevægelsesmuligheder ved

² Den nye bekendtgørelse om brugerbetaling (942 af 16. september 2004), hvor virksomhederne nu betaler efter tidsforbrug kan være en stor fristelse for økonomisk trængte miljøsamarbejder (og kommuner for den sags skyld).

udformning af den efterfølgende "handleplan", vil være yderst begrænsede. Kommunerne vil ikke kunne prioritere mellem forskellige indsatser (f.eks. i forhold til punktkilder og/eller landbrug), denne prioritering, bl.a. foretaget på grundlag af den økonomiske konsekvensanalyse, vil være fastlagt i planen. Kommunernes udmøntning af indsatsplanerne i handleplaner vil derfor stort set udelukkende bestå i udarbejdelse af tidsplaner og konkret og praktisk udmøntning af de fastlagte indsatser.

Som en konsekvens må der - for at sikre en ensartet myndighedsudøvelse og som følge af de manglende faglige kompetencer i kommunerne og de kommune-grænseoverskridende miljøhensyn - udarbejdes relativt rigide og detaljerede indsatsplaner og rammer for kommunernes myndighedsudøvelse. Det giver lille mulighed for lokal og regional tilpasninger, men vil være nødvendigt for at der kan opnås sikkerhed for, at kommunernes handleplaner sikrer, at miljømålene nås indenfor tidsfristerne og på den mest omkostningseffektive måde.

Det følger af ovenstående, at formålet med og grundlaget for forslagets § 31 a, stk. 2 (kommunerne skal orientere ministeren, hvis det vurderes at vandplanen ikke kan opfyldes og målsætningerne ikke efterleves) er uklart. Kommunerne vil ikke have mulighed for at vurdere, hvorvidt vandplanen kan opfyldes og målsætningerne efterleves da, kommunerne (også de fremtidige) mangler ressourcen og den faglige ekspertise til at gennemføre en sådan vurdering. Den enkelte kommune dækker (også efter reformen) geografisk kun en forsvindende lille del af vanddistriktet og har derfor ikke mulighed for danne sig et indtryk af, om vandplanen kan opfyldes og målsætningerne efterleves.

Regionernes rolle klar

I det foreliggende forslag er regionernes rolle klar. Det fremgår ikke hvilke ressourcer der afsættes til regionerne, og det er nærliggende at frygte, at regionerne kommer til at mangle de faglige kompetencer til at kunne gå ind som katalysator, koordinator og mægler, som der lægges op til. Vi skal opfordre til at regionernes mægler- og koordineringsrolle får et reelt indhold med styrkede beslutningskompetencer og en reel faglig kompetenceevne til at understøtte beslutningerne.

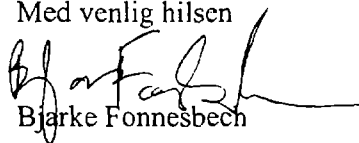
Oprettelse af portal til vidensdeling

IDA er af den opfattelse, at den forøgede mængde af opgaver på kommunalt niveau kræver en ekstra indsats for at sikre en ensartet forvaltning og åbenhed om denne. Vi er ligeledes af den opfattelse, at der skal gøres en indsats for, at den systematiske vidensindsamling, vand og indsatsplaner, de grønne regnskaber og den erfaringsopsamling, der sker i forbindelse med kommunale el. statslige godkendelser, afgørelser og anker, kommunikeres bredt. Det vil bidrage til at øge offentlighedens indsigt i forvaltningen og dermed forbedre offentlighedens rolle som vagthund i systemet. Samtidig vil det bidrage til vidensdeling og læring på tværs mellem de enkelte forvaltninger og derved også til en mere ensartet forvaltning.

På denne baggrund og med dette som formål foreslås det, at der etableres en fælles kommunal el. statslig vidensportal. Portalen kan med fordel etableres som et led i den påtænkte kvalitetsstyringsordning, der netop har til formål at højne kvaliteten af sagsbehandlingen og sørge for at indsatsen bliver dokumenteret mv.

Med hensyn til de løn- og ansættelsesmæssige konsekvenser af lovforslaget henvises til samlet svar fra AC. Såfremt I skulle have spørgsmål eller ønsker yderligere oplysninger er I meget velkomne til at kontakte os.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Bjarke Fønnesbech'.

Bjarke Fønnesbech

Direkte 33184743

Email: bfj@ida.dk

Den danske Landinspektørforening (DdL)
The Danish Association of Chartered Surveyors
FAGLIGT UDVALG

Postboks 218
Lindevangs Allé 4
DK-2000 Frederiksberg
Copenhagen, Denmark

Telephone: (+45) 3886 1070
Telefax: (+45) 3886 0252
Web-site: www.ddl.org
E-mail: ddl@ddl.org
Giro no.: 701 17 25
SE no.: 15 26 89 13

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

7. januar 2005

E-post : mim@mim.dk

Vedr.: **Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på
Miljøministeriets område.
Ref. J.nr. D 001-0006.**

Den danske Landinspektørforening (DdL) har primo december 2004 pr. mail modtaget en række lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område med anmodning om at fremkomme med bemærkninger hertil.

De lovforslag, der primært har foreningens faglige bevågenhed, er

- Forslag til lov om ændring af lov om planlægning
- Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse
- Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse
- Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer
- Forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord

Ændringsforslagene indeholder en lang række sproglige konsekvensændringer og ressortændringer som følge af struktur- og opgavereformen samt en mindre række substantielle indholdsændringer.

DdL takker for henvendelsen og kan samtidig oplyse, at foreningen, omstændighederne taget i betragtning, ikke umiddelbart har nogen bemærkninger til lovforslagene.

Med venlig hilsen

Torben Juulsager
Fmd. Fagligt Udvalg

Miljøministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K

København den 07-01-2005
J.nr.: 70-022
Lene Maj Pedersen

**Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om planlægning
(udmøntning af kommunalreformen)**

Det Centrale Handicapråd, der er Regeringens rådgivende udvalg på handicapområdet, har ikke modtaget ovennævnte lovforslag til høring. Rådet har derfor hentet lovforslaget på Miljøministeriets hjemmeside og sender hermed sine bemærkninger. Samtidig med dette vil rådet bede om at få bekendtgørelser og vejledninger, som efterfølgende udarbejdes i forbindelse med lovforslaget, i høring.

Spørgsmålet om tilgængelighed er af essentiel betydning for handicappedes lige muligheder i samfundet. Det er derfor vigtigt, at den regionale udviklingsplan også beskriver, hvordan der i regionen vil blive taget hånd om den fysiske tilgængelighed. Derfor skal rådet foreslå, at der til lovforslagets § 10 a, stk. 3 tilføjes: "*6) tilgængelighed*". På tilsvarende måde skal rådet foreslå, at der til lovforslagets § 11 a tilføjes: "*20) Varetagelsen af den fysiske tilgængelighed i kommunen*", samt § 11 b: "*12) Varetagelsen af den fysiske tilgængelighed inden for lokalplanområdet*".

Det fremgår af det fjerde afsnit i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at "*Med forslaget til ændring af planloven udmøntes forligspartiernes ønsker om, at den fysiske planlægning fremover skal blive enklere og i højere grad kan baseres på inddragelse af borgere, virksomheder og interesseorganisationer i planlægningsprocessen*". Hertil er det vigtigt for rådet at bemærke, at en forudsætning for forligspartiernes ønske om borgeres, virksomheders og interesseorganisationers medvirkning i planlægningsprocesserne er, at formidlingen af forslag og møder vedrørende disse sker på en måde, så den også bliver tilgængelig for personer med handicap. Rådet skal derfor foreslå, at der i bemærkningerne til lovforslaget gøres opmærksom på denne problemstilling, og at Dansk Center for Tilgængelighed kan yde rådgivning og vejledning i forhold til formidling af de forskellige planer og møderne omkring disse.

Venlig hilsen

Lene Maj Pedersen

DET ØKOLOGISKE RÅD
FREMTIDENS MILJØ SKABES I DAG

7. januar 2005.

Miljøministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K

Høringssvar vedr. ændring af Lov om miljøbeskyttelse

Generelle bemærkninger vedr. kommunalreformen

Det Økologiske Råd ser med tilfredshed, at kommunalreformen indebærer en sammenlægning af de mindste kommuner, da der herved både kan opnås en række stordriftsfordele og mere robuste faglige miljøer.

Det Økologiske Råd konstaterer, at kommunalreformen vil føre til, at den ekspertise, som i dag findes i amterne, spredes ud på 4 niveauer nemlig kommuner, regioner, statslige regionskontorer samt ministerier. Hertil kommer et eventuelt femte niveau: fælleskommunale enheder.

En meget stor del af de 14 amters opgaver vedrørende natur- og miljøbeskyttelse flyttes ud i ca. 100 kommunale forvaltninger, som ikke vil kunne opnå nær de samme muligheder for at opbygge høje faglige kompetencer gennem arbejdsdeling og teamwork, som det har været tilfældet i amterne.

Ved at flytte næsten alle amternes natur- og miljøopgaver til kommunerne tabes den natur- og miljøkompetence og de stordriftsfordele, der er opnået i de seneste årtier gennem administration af komplekse natur- og miljøproblemer på regionalt niveau frem for i mange små kommunale enheder. I amterne kan jord- og grundvandsopgaver klares af ca. 1,5 akademikere pr. kommune, hvorimod det samme arbejde vil kræve 3-5 akademikere pr. kommune, når det flyttes ud i kommunerne, hvis ikke kvaliteten i arbejdet skal forringes.

En fremtidig effektiv administration vil kræve, at amternes natur- og miljøopgaver overflyttes til de nye regioner ligesom sygehusvæsenet, så miljø- og naturopgaver fortsat løses af regionale kompetencecentre med ekspertise til at sikre helhedsorienterede og langsigtede løsninger. Derved kan stordriftsfordelene og en fortsat udvikling af omkostningseffektive løsningsmodeller videreføres og videreudvikles i fremtidens Danmark.

Det Økologiske Råd skal på den baggrund kraftigt anbefale, at amternes opgaver vedrørende natur og miljø ikke bliver overflyttet til kommunerne, men i stedet overflyttes til regionerne, samt at man undlader at etablere statslige regionskontorer ved i stedet at overføre deres opgaver til regionerne.

Generelle bemærkninger vedr. ændring af Lov om miljøbeskyttelse

Det Økologiske Råd finder det meget uheldigt, at størstedelen af amternes opgaver i henhold til miljøbeskyttelsesloven flyttes til kommunerne, da kommunerne ikke vil være tilstrækkeligt store enheder til at sikre sammenhæng og et højt fagligt niveau i miljøbeskyttelsen.

Mange grundvandsforekomster og vandområder vil blive splittet op på flere kommuner, og mange virksomheder påvirker naturen og miljøet ud over kommunegrænsen.

Det vil derfor svække natur- og miljøbeskyttelsen, hvis der ikke er en sammenhæng på regionalt plan i såvel grundvandsbeskyttelse, vandindvinding, spildevandsudledning og godkendelsen og tilsyn med de særligt forurenende virksomheder.

Det Økologiske Råd anbefaler derfor, at amternes opgaver overflyttes til regionerne.

Specifikke bemærkninger

1. Tilladelser til havbrug

Lovforslaget indebærer, at det fremover bliver kommunerne, der skal meddele tilladelse til havbrug.

For mange kommuner vil hensynet til arbejdspladser veje langt tungere end hensynet til havmiljøet, og det vil derfor ikke være miljøhensyn, der bliver bestemmende for havbrugenes placering og størrelse.

Det Økologiske Råd finder på den baggrund, at havbrug bør reguleres på regionalt eller statsligt niveau, fordi deres placering og størrelse har voldsomme konsekvenser for havmiljøet.

Det Økologiske Råd anbefaler således, at beføjelsen til at meddele tilladelser til havbrug overføres til regionerne eller til miljøministeren.

Med venlig hilsen

Hans Nielsen

DET ØKOLOGISKE RÅD
FREMTIDENS MILJØ SKABES I DAG

7. januar 2005.

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Høringssvar vedr. ændring af Lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v.

Generelle bemærkninger vedr. kommunalreformen

Det Økologiske Råd ser med tilfredshed, at kommunalreformen indebærer en sammenlægning af de mindste kommuner, da der herved både kan opnås en række stordriftsfordele og mere robuste faglige miljøer.

Det Økologiske Råd konstaterer, at kommunalreformen vil føre til, at den ekspertise, som i dag findes i amterne, spredes ud på 4 niveauer nemlig kommuner, regioner, statslige regionskontorer samt ministerier. Hertil kommer et eventuelt femte niveau: fælleskommunale enheder.

En meget stor del af de 13 amters opgaver vedrørende natur- og miljøbeskyttelse flyttes ud i ca. 100 kommunale forvaltninger, som ikke vil kunne opnå nær de samme muligheder for at opbygge høje faglige kompetencer gennem arbejdsdeling og teamwork, som det har været tilfældet i amterne.

Ved at flytte næsten alle amternes natur- og miljøopgaver til kommunerne tabes den natur- og miljøkompetence og de stordriftsfordele, der er opnået i de seneste årtier gennem administration af komplekse natur- og miljøproblemer på regionalt niveau frem for i mange små kommunale enheder. I amterne kan jord- og grundvandsopgaver klares af ca. 1,5 akademikere pr. kommune, hvorimod det samme arbejde vil kræve 3-5 akademikere pr. kommune, når det flyttes ud i kommunerne, hvis ikke kvaliteten i arbejdet skal forringes.

En fremtidig effektiv administration vil kræve, at amternes natur- og miljøopgaver overflyttes til de nye regioner ligesom sygehusvæsenet, så miljø- og naturopgaver fortsat løses af regionale kompetencecentre med ekspertise til at sikre helhedsorienterede og langsigtede løsninger. Derved kan stordriftsfordelene og en fortsat udvikling af omkostningseffektive løsningsmodeller videreføres og videreudvikles i fremtidens Danmark.

Det Økologiske Råd skal på den baggrund kraftigt anbefale, at amternes opgaver vedrørende natur og miljø ikke bliver overflyttet til kommunerne, men i stedet overflyttes til regionerne, samt at man undlader at etablere statslige regionskontorer ved i stedet at overføre deres opgaver til regionerne.

Generelle bemærkninger vedr. ændring af Lov om miljømål

Det Økologiske Råd ser med tilfredshed, at de hidtidige 14 vanddistrikter reduceres til 4 vanddistrikter, og at miljøministeren bliver vanddistriktsmyndighed, da der herved opnås bedre muligheder for at gennemføre en sammenhængende planlægning og beskyttelse af det danske vandmiljø.

Det Økologiske Råd ser endvidere med tilfredshed, at der indføres en idefase, hvor myndighederne, borgere og organisationer kan komme med forslag til planlægningen på et så tidligt tidspunkt i arbejdsprocessen som muligt.

Det Økologiske Råd finder det imidlertid uheldigt, at det bliver ca. 100 kommuner, der kommer til at stå for udarbejdelsen og gennemførelsen af handleplanerne i henhold til vandplanen og Natura 2000-planen. Det er alt for små enheder til at sikre et højt fagligt niveau og stordriftsfordele ved gennemførelsen af planerne.

Det Økologiske Råd anbefaler på den baggrund, at udarbejdelsen og gennemførelsen af handleplanerne overføres til regionerne.

Specifikke bemærkninger

1. Regionsrådets koordinerende rolle

Ifølge lovforslagets § 27 a skal regionsrådet koordinere forslag, der er indkommet fra kommunalbestyrelserne i høringsfasen forud for udarbejdelse og revision af vandplanen. Regionsrådet skal endvidere indtræde som mægler, hvis der ikke kan opnås enighed blandt de berørte kommunalbestyrelser om den nærmere udformning af handleplanen. Regionsrådet har imidlertid ingen egentlige beføjelser i henhold til lov om miljømål, og der vil derfor ikke findes et fagligt miljø i regionsrådet, der har et indgående kendskab til vandplanlægningen.

Det Økologiske Råd finder det på den baggrund uheldigt, at regionsrådet inddrages i koordineringen af vandplanlægningen i lov om miljømål. Det er endvidere uheldigt, at regionsrådet får en opgave, der alene er knyttet til koordinering hos en af interessenterne i vandplanerne nemlig kommunerne, mens koordinering af alle de øvrige interessenters interesser er helt fraværende f.eks. natur- og miljøorganisationernes, erhvervsorganisationer osv. Regionsrådets opgave er at varetage alle regionens interesser og ikke kun kommunernes.

Det Økologiske Råd anbefaler på den baggrund, at regionsrådet i Lov om miljømål får en koordinerende rolle, der omfatter alle forslag, der er indkommet i høringsfasen.

2. Udarbejdelse og gennemførelse af handleplaner

Lovforslaget indebærer, at kommunerne skal udarbejde en handleplan, der skal redegøre for, hvordan vandplanen og Natura 2000-planen og dens indsatsprogram vil blive realiseret inden for kommunens geografiske område.

Det Økologiske Råd finder, at kommunerne vil være alt for små til at varetage disse opgaver, dels fordi bl.a. mange vandløb, kystvande og grundvandsmagasiner vil berøre mange kommuner, og dels fordi der ikke i kommunerne vil kunne opnås et højt og robust fagligt miljø samt stordriftsfordele.

Det Økologiske Råd anbefaler på den baggrund, at handleplanerne udarbejdes af regionerne og realiseres af regionerne i et samarbejde med kommunerne.

3. Fravigelse af frister for vedtagelse af handleplan i henhold til vandplanen og Natura 2000 planen.

Der indføres en ny bestemmelse i lov om miljømål, der giver Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet mulighed for at fravige fristerne for vedtagelse af handleplaner i henhold til vandplanen og Natura 2000 planen som erstatning for den tidligere, der lød: "En klage har ikke opsættende virkning, medmindre Miljøklagenævnet eller Naturklagenævnet bestemmer andet."

Lovforslaget skaber således mulighed for, at bl.a. kommunerne vil kunne trække gennemførelsen af vandrammedirektivet og Habitatdirektivet i langdrag ved at benytte deres klagerettigheder.

Først kan kommunerne eller andre påklage den vedtagne vandplan, når den foreligger senest den 22. december 2009. Det kan betyde, at de ikke når at udarbejde en kommunal handleplan inden fristen den 22. december 2010. Og herefter kan nabokommunen eller andre påklage den kommunale handleplan, så den ikke kan være vedtaget inden fristen den 22. december 2010. Hvis hver klage medfører en fristforlængelse på 1 år, vil klagerne kunne forsinke hele processen i 2 år.

Det Økologiske Råd forventer, at der vil indkomme klager for at få svækket målsætningerne i både vanddistrikter og Natura 2000-områder, og frygter, at disse vil sætte hele processen med udarbejdelse af handleplaner i stå. Vi forventer, at kommunerne vil afvente en endelig afklaring af målsætningerne, før de vil gå i gang med at udarbejde handleplaner for ikke at risikere, at de udarbejdes på et forkert grundlag, så de skal laves om igen. Ligeledes må det forventes, at en klage over en handleplan vil føre til, at de øvrige kommuner i vanddistriktet ikke vil iværksætte deres handleplaner, før der foreligger en afgørelse på klagen, da afgørelsen også vil kunne få betydning for deres handleplaner.

Det Økologiske Råd finder det sandsynligt, at der vil blive klaget over næsten alle handleplanerne, og at det vil kunne føre til væsentlige overskridelser af tidsplanen.

Det Økologiske Råd bemærker, at der ikke i vandrammedirektivet er bestemmelser om, at vandplanen, Natura 2000 planen eller deres handleplaner skal kunne påklages, og at der derfor heller ikke er afsat tid hertil i tidsplanen i direktiverne.

Det Økologiske Råd finder på den baggrund, at det i Lov om miljømål bør sikres, at handleplanerne er endeligt vedtaget den 22. december 2010, således som Vandrammedirektivet, Habitatdirektivet og Fuglebeskyttelsesdirektivet foreskriver.

Det Økologiske Råd foreslår på den baggrund, at fristerne for udarbejdelse af vandplan, Natura 2000-planer og disses handleplaner rykkes ½-1 år frem, og at der indføres bestemmelser, der hindrer klagerne i at trække sagsbehandlingen i langdrag, svarende til hvad der blev indført i 1990'erne, da pesticidproducenterne saboterede Miljøklagenævnets revurdering af pesticider. Det skete bl.a. ved at de hele tiden kom med nye oplysninger, så sagsbehandlingen ikke kunne afsluttes.

Med venlig hilsen

Hans Nielsen

DET ØKOLOGISKE RÅD
FREMTIDENS MILJØ SKABES I DAG

7. januar 2005.

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Høringssvar vedr. ændring af Lov om råstoffer

Generelle bemærkninger vedr. kommunalreformen

Det Økologiske Råd ser med tilfredshed, at kommunalreformen indebærer en sammenlægning af de mindste kommuner, da der herved både kan opnås en række stordriftsfordele og mere robuste faglige miljøer.

Det Økologiske Råd konstaterer, at kommunalreformen vil føre til, at den ekspertise, som i dag findes i amterne, spredes ud på 4 niveauer nemlig kommuner, regioner, statslige regionskontorer samt ministerier. Hertil kommer et eventuelt femte niveau: fælleskommunale enheder.

En meget stor del af de 13 amters opgaver vedrørende natur- og miljøbeskyttelse flyttes ud i ca. 100 kommunale forvaltninger, som ikke vil kunne opnå nær de samme muligheder for at opbygge høje faglige kompetencer gennem arbejdsdeling og teamwork, som det har været tilfældet i amterne.

Ved at flytte næsten alle amternes natur- og miljøopgaver til kommunerne tabes den natur- og miljøkompetence og de stordriftsfordele, der er opnået i de seneste årtier gennem administration af komplekse natur- og miljøproblemer på regionalt niveau frem for i mange små kommunale enheder. I amterne kan jord- og grundvandsopgaver klares af ca. 1,5 akademikere pr. kommune, hvorimod det samme arbejde vil kræve 3-5 akademikere pr. kommune, når det flyttes ud i kommunerne, hvis ikke kvaliteten i arbejdet skal forringes.

En fremtidig effektiv administration vil kræve, at amternes natur- og miljøopgaver overflyttes til de nye regioner ligesom sygehusvæsenet, så miljø- og naturopgaver fortsat løses af regionale kompetencecentre med ekspertise til at sikre helhedsorienterede og langsigtede løsninger. Derved kan stordriftsfordelene og en fortsat udvikling af omkostningseffektive løsningsmodeller videreføres og videreudvikles i fremtidens Danmark.

Det Økologiske Råd skal på den baggrund kraftigt anbefale, at amternes opgaver vedrørende natur og miljø ikke bliver overflyttet til kommunerne, men i stedet overflyttes til regionerne, samt at man undlader at etablere statslige regionskontorer ved i stedet at overføre deres opgaver til regionerne.

Specifikke bemærkninger

Lovforslaget indebærer, at regionsrådet før udarbejdelse af et forslag til råstofplan eller ændringer hertil indkalder ideer og forslag fra statslige myndigheder og kommunalbestyrelserne i regionen

med henblik på planlægningsarbejdet sammen med en beskrivelse af status på området samt hovedspørgsmål for den kommende planlægning.

Denne indkaldelse af ideer og forslag til råstofplanen foretages i dag af amterne i forbindelse med regionplanlægningen, men her indkaldes der ikke kun ideer og forslag fra statslige myndigheder og kommunalbestyrelserne, men også ideer og forslag fra offentligheden herunder naboer til råstofgrave samt natur- og miljøorganisationer.

Det Økologiske Råd finder, at denne fjernelse af offentlighedens muligheder for at komme med ideer og forslag til råstofplanlægningen før udarbejdelse af forslag til råstofplan er et tilbageskridt set fra en demokratisk synsvinkel.

Det Økologiske Råd anbefaler på den baggrund, at offentligheden også fremover får mulighed for at komme med ideer og forslag, inden udarbejdelse af et forslag til råstofplan eller ændringer hertil.

Med venlig hilsen

Hans Nielsen

DET ØKOLOGISKE RÅD
FREMTIDENS MILJØ SKABES I DAG

7. januar 2005.

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Høringssvar vedr. ændring af naturbeskyttelsesloven

Generelle bemærkninger vedr. kommunalreformen

Det Økologiske Råd ser med tilfredshed, at kommunalreformen indebærer en sammenlægning af de mindste kommuner, da der herved både kan opnås en række stordriftsfordele og mere robuste faglige miljøer.

Det Økologiske Råd konstaterer, at kommunalreformen vil føre til, at den ekspertise, som i dag findes i amterne, spredes ud på 4 niveauer nemlig kommuner, regioner, statslige regionskontorer samt ministerier. Hertil kommer et eventuelt femte niveau: fælleskommunale enheder.

En meget stor del af de 13 amters opgaver vedrørende natur- og miljøbeskyttelse flyttes ud i ca. 100 kommunale forvaltninger, som ikke vil kunne opnå nær de samme muligheder for at opbygge høje faglige kompetencer gennem arbejdsdeling og teamwork, som det har været tilfældet i amterne.

Ved at flytte næsten alle amternes natur- og miljøopgaver til kommunerne tabes den natur- og miljøkompetence og de stordriftsfordele, der er opnået i de seneste årtier gennem administration af komplekse natur- og miljøproblemer på regionalt niveau frem for i mange små kommunale enheder. I amterne kan jord- og grundvandsopgaver klares af ca. 1,5 akademikere pr. kommune, hvorimod det samme arbejde vil kræve 3-5 akademikere pr. kommune, når det flyttes ud i kommunerne, hvis ikke kvaliteten i arbejdet skal forringes.

En fremtidig effektiv administration vil kræve, at amternes natur- og miljøopgaver overflyttes til de nye regioner ligesom sygehusvæsenet, så miljø- og naturopgaver fortsat løses af regionale kompetencecentre med ekspertise til at sikre helhedsorienterede og langsigtede løsninger. Derved kan stordriftsfordelene og en fortsat udvikling af omkostningseffektive løsningsmodeller videreføres og videreudvikles i fremtidens Danmark.

Det Økologiske Råd skal på den baggrund kraftigt anbefale, at amternes opgaver vedrørende natur og miljø ikke bliver overflyttet til kommunerne, men i stedet overflyttes til regionerne, samt at man undlader at etablere statslige regionskontorer ved i stedet at overføre deres opgaver til regionerne.

Generelle bemærkninger vedr. naturbeskyttelsesloven

Forslaget til ændring af lov om naturbeskyttelse vil medføre en atomisering af de 13 amters faglige miljøer i natur- og miljøforvaltningerne, når de splittes op på ca. 100 kommuner. Herved vil værdifuld viden og erfaring gå tabt til skade for naturbeskyttelsen i Danmark.

Det kræver specialviden at udarbejde handleplaner for at bevare eller genskabe:

- en høj naturkvalitet i de ca. 60 naturtyper, der i Danmark er omfattet af EF-habitatdirektivet,
- en god bevaringsstatus for de over 100 arter, der i Danmark er omfattet af Habitatdirektivet, og
- en god bevaringsstatus for de 16 ynglende fuglearter og de 36 trækkende fuglearter, der i Danmark er omfattet af EF-fuglebeskyttelsesdirektivet.

Og denne specialviden vil mangle i de meget små og dermed snævre faglige miljøer, der vil være i kommunerne. Endvidere vil de små faglige miljøer i kommunerne ikke kunne fastholde erfaringer og viden ved personaleudskiftninger.

Alle kommuner vil have mange forskellige naturtyper (f.eks. vandløb, vandhuller, søer, moser, enge, overdrev eller kystvande), men ofte kun én eller ganske få lokaliteter med en af de sjældne naturtyper, og de ca. 100 kommuner vil umuligt kunne have eksperter på alle naturtyperne, da det ikke engang er tilfældet i de 13 amter i dag. Det vil svare til, at man pålagde alle landets sygehuse at foretage alle typer af operationer vel vidende, at ingen eller kun ganske få sygehuse har læger og faglige miljøer, der kan foretage alle typer af operationer på et højt fagligt niveau.

Allerede i dag samarbejder amterne om naturplejen for at udnytte hinandens ekspertise og for at opnå stordriftsfordele. Der findes nemlig kun ganske få eksperter inden for de forskellige sjældne naturtyper, og der er betydelige stordriftsfordele, både inden for plejen af samme naturtype, og når der skal anskaffes materiel og husdyr til pleje af naturtyperne.

Kommunerne vil endvidere få en helt anden indgang til naturbeskyttelsen end amterne har haft. Naturbeskyttelse har været en vigtig del af amternes opgaver, og den har kun i meget ringe grad været i strid med amternes øvrige opgaver og interesser. Det er helt modsat med kommunerne, der netop beskæftiger sig med de områder, der er i konflikt med naturinteresserne især by- og erhvervsudvikling.

Kommunerne har i modsætning til amterne meget store interesser i by- og erhvervsudvikling og opkøber ofte arealer til disse formål. Da der i mange tilfælde er en direkte modstrid mellem naturbeskyttelsesinteresserne og kommunernes by- og erhvervsudviklingsinteresser, vil resultatet blive en forringelse af naturbeskyttelsen.

Det Økologiske Råd anbefaler på den baggrund, at det bliver regionerne, der overtager amternes opgaver i naturbeskyttelsesloven. Herved vil man kunne styrke de faglige miljøer omkring naturbeskyttelsen, sikre et fortsat højt vidensniveau i naturbeskyttelsen, sikre et højt beskyttelsesniveau for naturen samt opnå yderligere stordriftsfordele i naturbeskyttelsen.

Specifikke bemærkninger

1. Udpegning af beskyttet natur

Med lovændringen får kommunerne kompetencen til administrativt at beslutte, om en sø, mose, hede, overdrev eller eng er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 eller ej, og en sådan beslutning skal ikke offentliggøres.

Det kan betyde en væsentlig ændring for naturbeskyttelsen i forhold til i dag, fordi kommunerne i modsætning til amterne har en langt større økonomisk og politisk interesse i at undgå, at søer,

moser, heder, overdrev og enge er beskyttet af loven, fordi beskyttelsen vil kunne udgøre en direkte barriere for kommunernes konkrete by- og erhvervsudviklingsplaner.

I dag er det generelt en faglig vurdering, der ligger til grund for amternes afgørelse af, om et naturområde er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 eller ej. Afgørelsen har nemlig generelt ikke nogen politisk/økonomisk betydning for amtets øvrige beslutninger. Derimod vil kommunernes afgørelser i langt højere grad blive baseret på en politisk/økonomisk vurdering, fordi den langt oftere vil have en stor politisk/økonomisk betydning for kommunens øvrige beslutninger.

Kommunerne vil efter de gældende regler administrativt kunne beslutte, at natur, der er udpeget som beskyttet af lovens § 3, ikke længere er omfattet af lovens § 3, og de er ikke forpligtet til at offentliggøre denne beslutning. Et hidtil beskyttet vandhul kan således blive fyldt op og en beskyttet eng blive pløjet op, uden at hverken offentligheden eller naturorganisationerne bliver orienteret og dermed få mulighed for at protestere og for at indbringe beslutningen for en højere instans.

Endvidere vil kommunerne kunne beslutte, at et naturområde ikke er vokset ind i beskyttelsen, selv om det har fået et rigt og varieret plante- og dyreliv, og det behøver de heller ikke orientere offentligheden eller naturorganisationerne om.

Naturorganisationerne og borgerne vil først blive opmærksomme på dette, når f.eks. vandhullet eller engen er forsvundet ved opfyldning eller opløjning. Og så vil det i mange tilfælde både være umuligt at genoprette naturværdierne og at dokumentere over for Naturklagenævnet/domstolene, at der var tale om et vandhul eller en eng, der var omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3.

Det fremgår af lovforslaget, at kommunerne ikke får overført amternes hidtidige kompetence i henhold til naturbeskyttelseslovens § 2, stk. 3 til at revidere listen over beskyttede vandløb. Det må skyldes en frygt for, at kommunerne ellers ville reducere antallet af beskyttede vandløb for at tilgodese byudviklingsmæssige og erhvervsmæssige interesser på bekostning af vandløbene. Den samme frygt bør også gælde de øvrige naturtyper.

Det Økologiske Råd foreslår på den baggrund, at udpegning af den beskyttede natur placeres i regionerne.

Subsidiært foreslår Det Økologiske Råd, at kommunerne ikke kan træffe afgørelse om, at arealer ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, før natur- og miljøorganisationerne og ejeren har haft en måneds frist til at komme med bemærkninger. Kommunens afgørelse skal kunne påklages til Naturklagenævnet af såvel ejeren som af natur- og miljøorganisationerne.

2. Dispensation fra naturbeskyttelsesloven

Kommunerne ejer i langt højere grad end amterne selv § 3 arealer og vil derfor i langt højere grad end amterne skulle give sig selv dispensationer.

Erfaringerne fra bl.a. landzonesager viser, at kommunerne giver langt flere tilladelser eller dispensationer end amterne, når de overtager sager fra amterne, og det vil uden tvivl også ske i naturbeskyttelsessager.

Da kommunerne i 1992 overtog amternes opgaver med administration af naturbeskyttelseslovens § 16 (Sø- og åbeskyttelseslinien) og § 17 (Skovbyggelinien) i byzone og sommerhusområder blev det

besluttet, at lokale natur- og miljøorganisationer skulle høres, inden kommunerne kunne træffe afgørelse (§ 4 i Bekendtgørelse nr. 945 af 16/09/2004 om bygge- og beskyttelseslinier). Denne høring har både været med til at højne niveauet i kommunernes afgørelser og til at nedsætte antallet af klagesager.

Lovforslaget bemyndiger ministeren til at beslutte, at ministeren skal høres, inden kommunerne kan dispensere fra fortidsmindebeskyttelseslinien. Baggrunden for denne bemyndigelse må være tvivl om, hvorvidt kommunerne er i stand til at varetage de hensyn, der skal varetages i henhold til fortidsmindebeskyttelseslinien. Men denne tvivl må gælde alle dispensationer fra naturbeskyttelsesloven og ikke kun fortidsmindebeskyttelseslinien, dvs. også de beskyttede naturtyper samt bygge- og beskyttelseslinierne.

Det Økologiske Råd foreslår på den baggrund, at amternes administrative opgaver i henhold til naturbeskyttelsesloven placeres i regionerne.

Subsidiært foreslår Det Økologiske Råd, at de lokale natur- og miljøorganisationer – ligesom i dag – skal høres, inden kommunerne kan træffe afgørelse om dispensation fra naturbeskyttelsesloven.

3. Naturpleje

Ifølge lovforslaget § 19a overtager kommunerne fra amterne forpligtelsen til at gennemføre de foranstaltninger, som fremgår af Natura 2000-planen (Habitat- og Fuglebeskyttelsesdirektivet). Det bliver således kommunerne, der skal vedtage og gennemføre de handleplaner, der er nødvendige for

- at undgå forringelse af naturtyper og levesteder for arter, som Habitat- og Fuglebeskyttelsesområderne er udpeget for,
- at undgå betydelig forstyrrelse af arter, som Habitat- og Fuglebeskyttelsesområderne er udpeget for, og
- at sikre eller genoprette naturtypernes eller arternes bevaringsstatus.

For at kunne iværksætte disse foranstaltninger, er det nødvendigt med et stærkt fagligt miljø, og det får man ikke ved at flytte opgaverne fra 13 amter og ud til ca. 100 kommuner.

Erfaring og viden om pleje på et højt fagligt niveau af de mange beskyttede naturtyper og arter kan ikke opnås i ca. 100 kommuner.

Fælleskommunale initiativer vil kræve 100% enighed i de omfattede kommuner, og det vil lamme organisationen og hæmme fornyelse og udvikling. Det er bl.a. set i EU, der netop derfor afskaffer krav om 100% enighed på stadig flere områder.

Ved at flytte opgaverne fra 13 amter til ca. 100 kommuner vil det blive umuligt at opnå stordriftsfordele, medmindre naturplejen udliciteres, men så mister man samspillet mellem naturforvaltningen og naturplejen til skade for naturbeskyttelsen.

Der vil være meget store stordriftsfordele ved at lade en myndighed stå for naturplejen på 10.000-50.000 ha frem for på 1.000-5.000 ha. Hvor amterne i dag højst kan have 13 forskellige økonomiske og tekniske standarder for naturplejen, vil der i fremtiden kunne være op mod 100 forskellige standarder.

Det Økologiske Råd anbefaler på den baggrund, at det bliver regionerne, der overtager amternes forpligtelser efter § 19a.

Subsidiært bør forpligtelser placeres i de statslige regionskontorer for at sikre såvel et højt fagligt miljø i naturbeskyttelsen som stordriftsfordele.

4. Naturovervågning der kan bruges af kommunerne

Med lovændringen bliver al naturovervågningen flyttet fra amterne til DMU, og den bliver fokuseret imod Danmarks internationale forpligtelser i henhold til især Habitat- og Fuglebeskyttelsesdirektiverne. De 13 amters naturforvaltning bliver fordelt ud på ca. 100 kommuner, men der bliver ingen naturovervågning på kommunalt niveau.

DMU's naturovervågning vil imidlertid ikke blive på et niveau, som vil være fyldestgørende for kommunernes naturindsats, da den er rettet mod at dokumentere overholdelse af Danmarks internationale forpligtelser dvs. mod opfyldelse af vandrammedirektivet samt Habitat- og Fuglebeskyttelsesdirektiverne. Og uden naturovervågning i forbindelse med den konkrete naturforvaltning vil det blive umuligt for både kommunerne og offentligheden at dokumentere, i hvilken grad kommunernes naturforvaltning er til gavn for naturen i kommunerne og opfylder målene for kommunernes naturindsats herunder målene for biodiversitet m.m. i de kommunale Agenda 21-planer. Naturpleje og naturovervågning hører uomtvisteligt sammen.

Det Økologiske Råd anbefaler på den baggrund, at både naturpleje og naturovervågning placeres i regionerne.

Subsidiært anbefaler Det Økologiske Råd, at kommunerne bliver forpligtet til at foretage naturovervågning for at kunne dokumentere udviklingen i naturens tilstand i kommunen og effekten af den gennemførte naturpleje.

Med venlig hilsen

Hans Nielsen

DET ØKOLOGISKE RÅD
FREMTIDENS MILJØ SKABES I DAG

7. januar 2005.

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Høringssvar vedr. ændring af Lov om forurennet jord

Generelle bemærkninger vedr. kommunalreformen

Det Økologiske Råd ser med tilfredshed, at kommunalreformen indebærer en sammenlægning af de mindste kommuner, da der herved både kan opnås en række stordriftsfordele og mere robuste faglige miljøer.

Det Økologiske Råd konstaterer, at kommunalreformen vil føre til, at den ekspertise, som i dag findes i amterne, spredes ud på 4 niveauer nemlig kommuner, regioner, statslige regionskontorer samt ministerier. Hertil kommer et eventuelt femte niveau: fælleskommunale enheder.

En meget stor del af de 13 amters opgaver vedrørende natur- og miljøbeskyttelse flyttes ud i ca. 100 kommunale forvaltninger, som ikke vil kunne opnå nær de samme muligheder for at opbygge høje faglige kompetencer gennem arbejdsdeling og teamwork, som det har været tilfældet i amterne.

Ved at flytte næsten alle amternes natur- og miljøopgaver til kommunerne tabes den natur- og miljøkompetence og de stordriftsfordele, der er opnået i de seneste årtier gennem administration af komplekse natur- og miljøproblemer på regionalt niveau frem for i mange små kommunale enheder. I amterne kan jord- og grundvandsopgaver klares af ca. 1,5 akademikere pr. kommune, hvorimod det samme arbejde vil kræve 3-5 akademikere pr. kommune, når det flyttes ud i kommunerne, hvis ikke kvaliteten i arbejdet skal forringes.

En fremtidig effektiv administration vil kræve, at amternes natur- og miljøopgaver overflyttes til de nye regioner ligesom sygehusvæsenet, så miljø- og naturopgaver fortsat løses af regionale kompetencecentre med ekspertise til at sikre helhedsorienterede og langsigtede løsninger. Derved kan stordriftsfordelene og en fortsat udvikling af omkostningseffektive løsningsmodeller videreføres og videreudvikles i fremtidens Danmark.

Det Økologiske Råd skal på den baggrund kraftigt anbefale, at amternes opgaver vedrørende natur og miljø ikke bliver overflyttet til kommunerne, men i stedet overflyttes til regionerne, samt at man undlader at etablere statslige regionskontorer ved i stedet at overføre deres opgaver til regionerne.

Bemærkninger vedr. ændring af Lov om forurennet jord

Det Økologiske Råd finder det positivt, at størsteparten af opgaverne på jordforureningsområdet er forblevet samlet og placeret hos de kommende regioner. Jordforureningsområdet er dog hermed blevet fagligt isoleret, medmindre man flytter andre tilgrænsende opgaver til regionerne.

Jordforurenings-, grundvands- og recipientområdet har altid været administreret i et tæt samarbejde i amterne. Disse tre områder bliver nu både skilt ad som områder, men også delt til forskellige myndigheder indenfor det enkelte område. Planlægning, overvågning og administration vil ikke længere foregå samlet. Det vil kræve store ressourcer at koordinere de tre aspekter, og essentiel viden vil alt andet lige gå tabt.

Det Økologiske Råd anbefaler derfor, at de tre områder samles i regionerne eller alternativt i staten.

Specifikt er administrationen af jordforureningslovens § 8 lagt ud i kommunerne. Dette synes uhensigtsmæssigt, dels fordi kommunerne som grundejere og bygherre hermed skal give sig selv tilladelse til bygge- og anlægsarbejde på en forurennet grund, og dels fordi kommunerne ikke vil kunne opbygge et egentligt fagligt miljø omkring opgaven.

I forbindelse med en § 8 tilladelse står der ofte store økonomiske interesser på spil. Og det kan ikke undgås, at kommunerne ofte vil være i en vanskelig afvejningssituation mellem hensynet til egen økonomi og hensynet til graden af oprydning på en givet ejendom. Herudover vil kommunen ofte have lokalpolitiske interesser i større private bolig- og erhvervsprojekter.

Det Økologiske Råd anbefaler derfor, at administrationen af § 8 i jordforureningsloven følger den øvrige administration på området.

Med venlig hilsen

Hans Nielsen

DET ØKOLOGISKE RÅD
FREMTIDENS MILJØ SKABES I DAG

7. januar 2005.

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Høringssvar vedr. ændring af Lov om planlægning

Generelle bemærkninger vedr. kommunalreformen

Det Økologiske Råd ser med tilfredshed, at kommunalreformen indebærer en sammenlægning af de mindste kommuner, da der herved både kan opnås en række stordriftsfordele og mere robuste faglige miljøer.

Det Økologiske Råd konstaterer, at kommunalreformen vil føre til, at den ekspertise, som i dag findes i amterne, spredes ud på 4 niveauer nemlig kommuner, regioner, statslige regionskontorer samt ministerier. Hertil kommer et eventuelt femte niveau: fælleskommunale enheder.

En meget stor del af de 13 amters opgaver vedrørende natur- og miljøbeskyttelse flyttes ud i ca. 100 kommunale forvaltninger, som ikke vil kunne opnå nær de samme muligheder for at opbygge høje faglige kompetencer gennem arbejdsdeling og teamwork, som det har været tilfældet i amterne.

Ved at flytte næsten alle amternes natur- og miljøopgaver til kommunerne tabes den natur- og miljøkompetence og de stordriftsfordele, der er opnået i de seneste årtier gennem administration af komplekse natur- og miljøproblemer på regionalt niveau frem for i mange små kommunale enheder. I amterne kan jord- og grundvandsopgaver klares af ca. 1,5 akademiker pr. kommune, hvorimod det samme arbejde vil kræve 3-5 akademikere pr. kommune, når det flyttes ud i kommunerne, hvis ikke kvaliteten i arbejdet skal forringes.

En fremtidig effektiv administration vil kræve, at amternes natur- og miljøopgaver overflyttes til de nye regioner ligesom sygehusvæsenet, så miljø- og naturopgaver fortsat løses af regionale kompetencecentre med ekspertise til at sikre helhedsorienterede og langsigtede løsninger. Derved kan stordriftsfordelene og en fortsat udvikling af omkostningseffektive løsningsmodeller videreføres og videreudvikles i fremtidens Danmark.

Det Økologiske Råd skal på den baggrund kraftigt anbefale, at amternes opgaver vedrørende natur og miljø ikke bliver overflyttet til kommunerne, men i stedet overflyttes til regionerne, samt at man undlader at etablere statslige regionskontorer ved i stedet at overføre deres opgaver til regionerne.

Generelle bemærkninger vedr. ændring af Lov om planlægning

Det Økologiske Råd ser med tilfredshed, at staten får en mere aktiv rolle for at sikre de overordnede planlægningsmæssige hensyn.

Det Økologiske Råd finder ikke, at kommunerne er den rette planmyndighed vedr. natur og miljø, fordi natur- og vandområder samt drikkevandsforekomster ikke følger kommunegrænser, men ofte dækker flere kommuner. Den rette planmyndighed vedr. natur og miljø er regionerne, fordi det giver mulighed for en sammenhængende og helhedsorienteret administration af naturen og vandmiljøet.

Det Økologiske Råd anbefaler derfor, at regionerne bliver planmyndighed for natur og miljø.

Specifikke bemærkninger

1. Den regionale udviklingsplan

Det Økologiske Råd finder det af afgørende betydning, at natur og miljø får en meget central plads i de regionale udviklingsplaner. Natur og miljø følger ikke kommunegrænserne, og det er derfor afgørende for natur- og miljøbeskyttelsen, at der sker en helhedsorienteret planlægning og administration af naturen, landskabet og grundvandet m.m.

Det er endvidere af afgørende betydning, at de regionale udviklingsplaner får en styrke, så de ikke kan saboteres af kommunerne.

Det fremgår af lovforslaget, at regionsrådet kan gøre indsigelse mod kommuneplaner, men det fremgår ikke, hvordan en konflikt mellem et regionsråd og en kommune skal løses.

Det Økologiske Råd anbefaler, at enten får regionsrådet vetoret over for kommuneplaner, eller også får ministeren til opgave at afgøre tvister mellem regionsrådene og kommunerne, hvis de ikke selv er i stand til at løse dem.

2. VVM

Det fremgår af lovforslaget, at kommunerne overtager amternes opgaver i forbindelse med VVM, idet dog de største og mest komplicerede anlæg overtages af ministeren.

Det Økologiske Råd finder, at kommunerne i mange sager vil være alt for små enheder til at overtage opgaverne i forbindelse med VVM. For det første vil mange VVM-pligtige anlæg have effekter ud over kommunegrænsen, og for det andet vil mulighederne for at opstille alternativer i debatfasen blive voldsomt indskrænket, hvis der ikke kan opstilles alternativer, der rækker ud over kommunegrænsen.

Det Økologiske Råd anbefaler på den baggrund, at opgaverne i forbindelse med VVM overføres til regionerne, så kommunegrænser ikke bliver en hindring for at få brede og helhedsorienterede ideer og forslag i debatten og for at resultatet af VVM bliver helhedsorienterede løsninger til gavn for hele regionen.

3. Landzonetilladelser

Ifølge § 35 stk. 5 i Lov om planlægning skal kommunerne indhente en udtalelse fra amtet, inden det kan meddele landzonetilladelse uden for landsbyer og områder, der er omfattet af lokalplan. Formålet har været at sikre, at kommunerne også inddrog de hensyn i sagsbehandlingen, som er påkrævet i det åbne land i henhold til regionplanen. Med nedlæggelsen af amterne forsvinder denne høring.

Det Økologiske Råd finder, at der bør indføres en erstatning for denne høring.

Det Økologiske Råd anbefaler derfor, at kommunerne som led i deres sagsbehandling skal forpligtes til at udarbejde en redegørelse for tilladelsens konsekvenser for de bevaringsværdier, der findes i det pågældende åbne land, og at kommunerne inden meddelelse af landzonetilladelser skal indhente udtalelser fra lokale interesseorganisationer f.eks. det lokale kulturmiljøråd, lokale natur- og miljøforeninger samt beboerforeninger i de sager, der har væsentlig betydning for de interesser, som disse organisationer varetager.

Med venlig hilsen

Hans Nielsen

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

7. januar 2005
SAV

Vedr. høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område

Miljøstyrelsen udsendte ved brev af 1. december 2004 ovennævnte forslag til lovpakke i høring frem til d.d.

DAKOFA skal hermed kort kommentere tre af de forelagte lovforslag, nemlig forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, forslag til ændring af lov om forurennet jord samt forslag til lov om ændring af lov om planlægning.

DAKOFA er ikke en interesseorganisation, og de fremsendte bemærkninger tjener alene til at illustrere de teknisk/administrative problemstillinger, som lovforslagene synes at kunne rejse.

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse:

Ud fra en affalds-synsvinkel synes de væsentligste ændringer at forekomme i lovens kapitel 5 (om forurenende virksomhed), hvor afgørelser fremover skal træffes af kommunalbestyrelsen eller af miljøministeren, idet miljøministeren i §40 tillægges hjemmel til at fastsætte nærmere regler herfor.

DAKOFA bemærker sig, at ifølge Myndighedsudvalgets rapport, skal skæringen mellem hvilke virksomheder, der skal godkendes af staten og hvilke, der skal godkendes af kommunerne, ikke følge den nye opdeling i godkendelsesbekendtgørelsen mellem på den ene side IPPC-, VVM- og risiko-virksomheder (bilag 1-virksomheder) og på den anden side virksomheder under forenklet procedure med standardvilkår (bilag 2-virksomheder)

Derimod fremgår det, at et flertal i udvalget finder, at ikke alle virksomhederne på listen i godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1 bør have staten som godkendelsesmyndighed. Udvalgets flertal har således opstillet 7 kriterier for udvælgelse af de liste-punkter, der bør underkastes statslig godkendelse, og når herved frem til, at i størrelsesordenen 235 virksomheder i fremtiden skal "S-mærkes".

Denne liste omfatter af affaldsbehandlingsanlæg K101-107 med visse modifikationer. Nærmere betegnet er det således følgende affaldsbehandlingsanlæg, der foreslås underlagt statslig godkendelse:

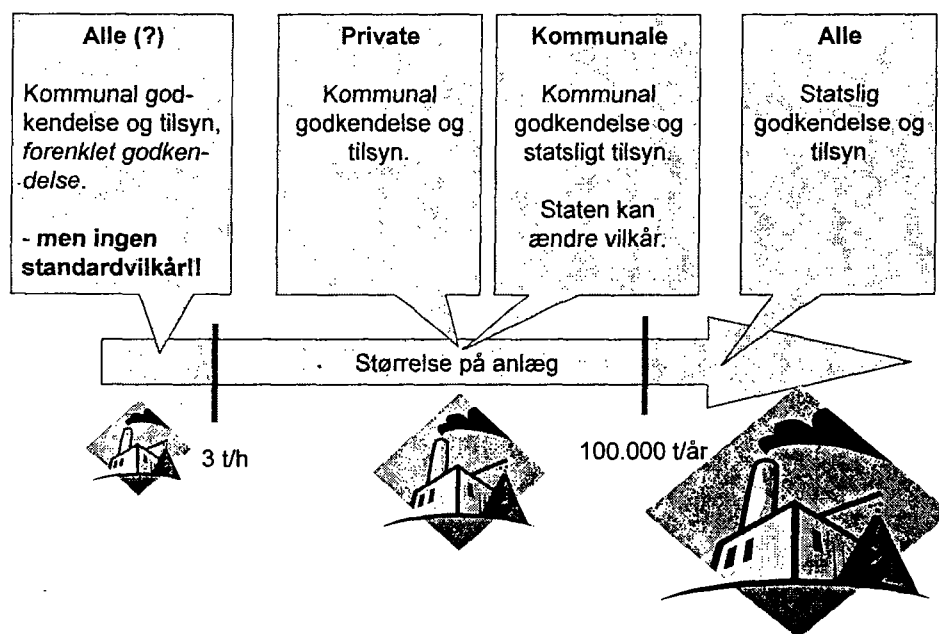
- Anlæg til nyttiggørelse af farligt affald.
- Anlæg til forbrænding af farligt affald med kapacitet >10 t/dg (mens de øvrige bortskaffelsesanlæg for farligt affald foreslås underlagt kommunal godkendelse!).
- Anlæg til biologisk eller fysisk behandling af ikke-farligt affald med kapacitet >50 t/dg.
- Shredderanlæg.

- Deponeringsanlæg, der modtager mere end 10 t/dg eller samlet kapacitet > 25.000 t,
- Forbrændingsanlæg f. dagrenovation og dagrenovationslignende affald med kapacitet > 3 t/h og > 100.000 t/år, samt
- Anlæg, der forbrænder spildevandsslam med henblik på nyttiggørelse som industrielt produkt med en kapacitet > 3 t/h.

Hertil kommer, at staten skal *føre tilsyn med* visse kommunale affaldshåndteringsanlæg, idet ministeren fastsætter nærmere regler herom (foreslås indsat i §66 som nyt stykke 5) og i §41d om tilbagekaldelse af en godkendelse eller fastsættelse af særlige vilkår i en eksisterende godkendelse, skal det fremover være *tilsynsmyndigheden*, der kan agere!

Det kan m.a.o. godt være kommunalbestyrelsen, der meddeler tilladelsen til visse kommunale affaldsbehandlingsanlæg, men staten, der fører tilsynet, og som har adgang til at skærpe vilkår m.v.

Mens det har været DAKOFAs generelle opfattelse, at revisionen af godkendelsesordningen skulle bidrage til en forenkling, synes der med det nu forelagte forslag – sammenholdt med myndighedsudvalgets flertalsindstilling – at være lagt op til et noget kompliceret billede af godkendelses- og tilsynskompetencen for større behandlingsanlæg for affald - ikke mindst forbrændingsanlæg. Forholdene er søgt illustreret i nedenstående figur:

Det ses, at helt små anlæg (<3t/h) som f.eks. de små slamforbrændingsanlæg (K 215 i godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2) fremover vil være omfattet af den såkaldt forenklede procedure, men samtidig ses ikke at ville blive taget initiativer til udarbejdelse af standardvilkår for sådanne anlæg. Disse anlæg må fremover formodes at ville skulle være omfattet af kommunal godkendelse, mens det er uklart, hvorvidt ministeren vil betragte dem som havende et væsentligt forureningspotentiale (og om de derfor skal underlægges statsligt tilsyn).

Mellemstore anlæg skal altid godkendes af kommunen, men tilsynet skal f.s.v.a. kommunalt ejede anlæg overdrages staten, der som tilsynsmyndighed for kompetence (efter forslaget §41d, stk. 1) til at tilbagekalde en godkendelse eller fastsætte særlige vilkår. Privatejede, mellemstore anlæg vil fortsat være under kommunal godkendelses- såvel som tilsynskompetence.

Store anlæg – vil uanset ejerforhold – altid være underlagt statslig godkendelse og tilsyn.

Denne opdeling forekommer ikke specielt simpel, og procedurerne er i hvert fald langt mere komplicerede end under de nugældende regler.

Forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord:

Her er den væsentligste ændring, at myndigheden overgår til Regionsrådet, idet dog den daglige forvaltning efter §8 (tilladelse til bygge- og anlægsarbejder på kortlagte arealer) overgår til kommunalbestyrelsen (dog med undtagelse af arealer, der er tilmeldt Oliebranchens Miljøpulje (!)).

Kommunalbestyrelsens afgørelser skal imidlertid være i overensstemmelse med en indhentet udtalelse fra Regionsrådet, som skal udtale sig senest 4 uger efter modtagelse af sagen fra kommunalbestyrelsen (ny §8a).

Erklæringer efter lovens §11 (om gennemført oprydning) udstedes fremover af kommunalbestyrelsen, idet Regionsrådet orienteres herom.

Også disse proceduremæssige ændringer kan forekomme komplicerede og ressourcekrævende i f.t. nuværende regler.

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning

Med lovforslaget ophæves begrebet 'regionplan', i hvilken der ellers hidtil har fundet arealreservationer sted til bl.a. en række 'upopulære' anlæg til behandling og deponering af affald.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at regionsrådene skal udarbejde regionale udviklingsplaner, der på et meget overordnet plan skal udstikke rammerne for den fremtidige udvikling, idet rådene får hvad der betegnes "en række muligheder for at realisere den regionale udviklingsplan" (herunder indsigelsesret overfor kommuneplaner, der er i strid med den regionale udviklingsplan).

Det er imidlertid vanskeligt af forslaget at se, hvorledes den regionale kapacitetstilpasning og nylokalisering af eksempelvis deponeringsanlæg eller affaldsforbrændingsanlæg kan sikres, idet den enkelte kommune måske vil være knap så tilbøjelig til at udlægge arealreservationer til sådanne anlæg, der skal servicere et stort antal andre kommuner.

DAKOFA står gerne til rådighed med yderligere informationer.

Med venlig hilsen

Suzanne Arup Veltzé
DAKOFA
Vesterbrogade 74, 3
1620 København V

Domstolsstyrelsen

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3, 4. sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09

TIB11708/Sagsbeh. hkj
J.nr. 4104-2004-50.2
Vedr. j.nr.D 001-0006

Lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område

Domstolsstyrelsen har modtaget brev af 1. december 2004 om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af:

- lov om planlægning
- lov om miljøbeskyttelse
- lov om naturbeskyttelse
- lov om miljømål og lov om vandforsyning
- lov om råstoffer
- lov om miljø og genteknologi
- lov om forurenet jord
- en række love på natur- og miljøområdet (samleloven)

Vi har ingen bemærkninger til lovforslagene.

Med venlig hilsen

Hanne Kjærulff
[Her indsættes en eventuel genpartstekst]

Embedslægeforeningen

Formand Niels Bloch Jespersen

Embedslægeinstitutionen
Kgs. Vænge 4 3400 Hillerød
Tlf. arbejde 48266992
Tlf. privat 48476898
E-mail nbj@frb.eli.dk

Miljøministeriet
Højbro Plads 4 -
1200 København K

Modtaget i departementet

- 6 JAN. 2005

5. januar 2005

Embedslægeforeningens høringssvar til lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område

Med brev af 1. dec. 2004 har Miljøministeriet fremsendt ovenstående lovforslag i høring med anmodning om bemærkninger hertil.

Embedslægeforeningens medlemmer har i den hidtidige forvaltningsstruktur ydet miljømedicinsk rådgivning til de primærkommunale og amtskommunale administrative myndigheder, med særlig fokus på sager hvor der indgår sundhedsmæssige forhold i beslutningsgrundlaget.

Embedslægerne er tillagt ankeret på en række væsentlige områder i miljølovgivningen, herunder Miljøbeskyttelsesloven, Vandforsyningsloven og Jordforureningsloven.

De lokale og regionale forvaltninger inddrager ofte Embedslægerne i sagsbehandlingen forud for meddelelse af godkendelser, tilladelser og påbud m.v., hvilket Embedslægeforeningen finder er en hensigtsmæssig anvendelse af embedslægernes sundhedsfaglige ekspertise kombineret med Embedslægernes kendskab til kommunernes og amternes administrative praksis.

Embedslægeforeningen har nedenstående generelle kommentarer til det fremsendte lovudkast:

Lovudkastets forslag om at sagsbehandlingen af genteknologi-området flyttes til de centrale miljømyndigheder finder embedslægerne velmotiveret, blandt andet med henvisning til områdets særlige krav til ekspertisen samt behovet for at der opsamles viden gennem de relativt få sager ét sted i Danmark. Embedslægernes mulighed for at drøfte sundhedsmæssige aspekter ved genteknologiens lokale anvendelse med Miljøstyrelsen vil blive lettet med det fremlagte forslag.

Der eksisterer i amterne en betydelig specialiseret miljøfaglig og forvaltningsmæssig kompetence på miljøområdet. I forbindelse med kommunalreformen lægger lovudkastet op til at en del af de nuværende amtskommunale opgaver skal overføres til kommunerne.

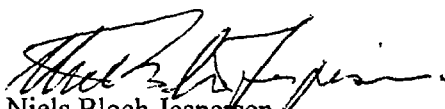
Ud fra vores kendskab til amternes specialiserede opgavepanorama er embedslægerne bekymrede for, om de fremtidige primærkommuner med typisk 30-50.000 indbyggere vil være i stand til at etablere og videreudvikle den nødvendige ekspertise på miljøområdet, fx vedrørende forurenet drikkevand, luftforurening og jordforurening. Selvom de kommende kommuner bliver større end de

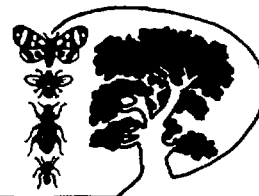
nuværende, vil volumenet i den enkelte kommune af de specielle sagsområder inden for miljøforvaltningen blive for spinkelt til, at den nødvendige specialiserede sagkundskab til vurdering af de meget komplicerede virksomheders miljøtekniske forhold kan opretholdes.

Et eksempel er lovudkastets forslag på jordforureningsområdet, hvor kompetencen til at meddele ændring i anvendelsen af kortlagte arealer flyttes til Kommunalbestyrelsen. Vi er her bekymret for, om kommunerne på et sådan område har mulighed for at etablere og vedligeholde en fagligt kvalificeret administration. Samtidig kan overflytningen risikere at resultere i dobbeltadministration, idet regionerne skal høres om anvendelsen af forureningskortlagte arealer.

Derfor skal vi tillade os at pege på, at en række af de nuværende specialiserede amtskommunale miljøopgaver hensigtsmæssigt kan overvejes placeret i et begrænset antal statslige organer, fx i de påtænkte naturcentre. Vi foreslår derfor at det i lovgivningen direkte præciseres, at de specialiserede amtskommunale miljøopgaver overføres til statslige regionalt placerede naturcentre. En sådan ordning vil også gøre det muligt at sikre at embedslægernes miljømedicinske og sundhedsfaglige inddragelse i sagsbehandlingen kan opretholdes og udbygges med henblik på, at de folkesundhedsmæssige aspekter i miljøforvaltningen får det øgede fokus, som det i en årrække har været efterlyst.

Venlig hilsen

Niels Bloch Jespersen

3. januar 2005

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Modtaget i departementet

- 5 JAN. 2005

Entomologisk Fagudvalg har – på linie med en række andre høringspartnere - modtaget en række lovforslag inden for Miljøministeriets område (jf. Deres brev af 1. december 2004). Lovforslagene er en udmøntning af kommunalreformen. EFU har i det følgende primært forholdt sig til de overordnede principper i lovpakken.

EFU er meget kritisk over for lovpakken og stærkt bekymret for dens betydning for den fremtidige forvaltning af dansk natur og miljø. Kritikpunkterne kan oplistes således:

Det er uhensigtsmæssigt at opdele indsamling af natur- og miljødata, planlægning og myndighedsudøvelse mellem staten og relativt mange kommuner.

Indsamling af data – såvel på nationalt som regionalt niveau - skal være et objektivt grundlag for planlægningen (vandplanerne og Natura 2000 planerne), mens planerne sætter de miljømæssige rammer for myndighedsudøvelsen. Med den nuværende opgavefordeling er indsamling af data og viden, planlægning og myndighedsudøvelse samlet på ét administrativt niveau – amterne - med udprægede synergieffekter til følge. Der er hermed sammenhæng mellem den viden, der indsamles (overvågning), planlægningen med fastlæggelse af mål samt indsatsplaner og ikke mindst myndighedsudøvelsen, som skal sikre målopfyldelsen. Denne sammenhæng findes i regionplanerne, i den nuværende miljømålslov samt i øvrige love på området (miljøbeskyttelseslov, planlov, naturbeskyttelseslov, lov om vandforsyning osv.).

Adskillelsen af disse funktioner - i form af teknisk sagkyndige fagfolk og planlæggere i staten og sagsbehandlere i kommunerne – vil uundgåeligt betyde et tab af disse synergieffekter i det daglige arbejde og dermed samlet set et øget ressourceforbrug til opgaveløsningen. Vidensindsamling og dele af planlægningen lægges i statsregi, mens en anden del af planlægningen (handleplaner) lægges i kommunerne sammen med myndighedsdelen og driften. Dermed spredes de faglige kompetencer, som findes i amterne, på en lang række enheder hos stat og kommune. Dertil kommer, at selvom de fremtidige kommuner bliver større end de nuværende, vil de hver især savne flere af de fagkompetencer, som amterne i dag råder over. Eksempelvis kræver behandling af sager om udvidelser af husdyrbrug både juridiske, geologiske, landbrugsmæssige, biologiske og kemiske ekspertvurderinger. For at sikre fagligheden og synergieffekten kan kommunerne derfor blive nødt til at samle miljømedarbejderne i natur- og miljøcentre. Herved "genopfindes" amternes tekniske forvaltninger. Det er næppe den forenkling af den eksisterende struktur, sådan som det har været hensigten med strukturreformen.

Lovforslaget placerer ansvaret for indsamlingen af natur- og miljødata hos staten, men det er uafklaret, hvorledes dataindsamlingen er tænkt planlagt og gennemført. Det er således uklart, om det nuværende nationale overvågningsprogram, NOVANA, forventes suppleret med regionale over-

vågningsprogrammer – specielt designet til at være grundlaget for gennemførelsen af Vandrammedirektivet og Habitatdirektivet. Sådanne programmer er nødvendige for at de planer, som er affødt af direktiverne, kan føres ud i livet. Det kan frygtes, at kommunerne kommer til at mangle den nødvendige viden for at kunne gennemføre og justere indsats- og handleplaner.

Det er stor risiko for, at natur og miljø vil blive prioriteret lavere end hidtil i forhold til lokale økonomiske interesser.

Kommunalreformen lægger generelt op til, at langt den overvejende del af amternes nuværende myndigheds- og tilsynsopgaver på miljøområdet lægges ud til kommunerne. Der er ofte tale om afgørelser, der har stor økonomisk betydning for involverede borgere og virksomheder og dermed også for lokalsamfundets økonomi. Erfaringer fra udlægning af landzonekompetencen til kommunerne viser, at kommunerne generelt er mere rundhåndede med tilladelser i strid med intentionerne bag lovgivningen. De kommunale politikere er ikke vant til at tænke i større sammenhænge, hvilket er nødvendigt ved forvaltningen af dansk natur og miljø.

Reformen lægger i øvrigt op til, at kommunerne på en række områder meddeler tilladelser til sig selv (fx udledningstilladelser til renseanlæg) med risiko for en forringet miljøbeskyttelse på grund af lokaløkonomiske interesser. Godkendelse og tilsyn skal nødvendigvis følges ad – i det konkrete tilfælde skal Staten både godkende og føre tilsyn med de kommunale renseanlæg.

EFU finder det ikke meningsfuldt at gå i detaljer med de enkelte lovforslag. Vi har imidlertid nogle overordnede synspunkter til nogle af disse.

Lov om miljømål:

Forvaltningen af denne lov er i dag samlet hos amterne. Med forslaget vil implementeringen af vandramme- og habitatdirektivet blive langt mere kompliceret og involvere alle 3 forvaltningsniveauer (og langt flere enheder). Dialogen mellem staten og de mange kommuner om tilvejebringelse og opfølgning på vand- og naturplaner og den efterfølgende indsats vil blive svær og bureaukratisk, hvor lokale og nationale interessemodsatninger skal bøjes mod hinanden – reelt bureaukrati frem for forenkling.

Inddelingen af Danmark i to store og to små vanddistrikter er ikke fagligt/administrativt velbegrunder. Lovforslaget bør tage højde for, at vandmiljøet har regional udstrækning og bør forvaltes derefter, jf. bestemmelserne i Vandrammedirektivet, dvs. på vandløbsoplandsniveau uafhængigt af kommunale administrative grænser. Og der bør ske en ny inddeling, som følger afstrømningsområder og hvor der for hvert område kan oprettes et koordinationsforum for myndigheder og interessenter m.v., som sikrer det demokratiske element i planlægningsprocessen.

For at få en effektiv beskyttelse af vandmiljøet bør der etableres tæt koordinering mellem overvågning, grundlæggende karakterisering (basisanalyse), indsatsprogrammer i vandplanen, handleplaner og indsatsplaner på grundvandsområdet. Det er her vigtigt, at myndigheder, der arbejder med overvågning og planlægning, også har lokalkendskab samt indsigt i praktisk miljøadministration.

Regionernes mægler- og koordineringsrolle skal have et reelt indhold med styrkede beslutningskompetencer og en reel faglig kompetence til at understøtte beslutningerne.

Da vandmiljøet ifølge vandrammedirektivet/miljømålsloven skal forvaltes på afstrømningsområdeniveau og ikke efter administrative grænser, bør en overordnet myndighed (stat, region) stå for et koordinationsforum for hovedafstrømningsoplandene/nye vanddistrikter.

Vandløbsloven:

Lovforslaget betyder, at administrationen af de nuværende – store – amtsvandløb deles mellem flere kommuner. Det kræver større grad af koordinering og helhedssyn end kommunerne demonstrerer i dag. Mest miljø for pengene kræver prioritering baseret på helheden, således som det er tilfældet med den nuværende opgavevaretagelse. Med overdragelse af opgaven til kommunerne vil lokale interesser få større vægt, og det vil gå ud over helheden og dermed prioriteringen, som sikrer at vi får mest miljø for pengene. Det skyldes ikke mindst, at vandløbsområdet er stærkt konfliktfyldt.

Vandløbsrestaureringer m.v. og etablering af vådområder bliver nogle af de mest centrale virkemidler i forbindelse med realisering af vandrammedirektivet og habitatdirektivet, jf. miljømålsloven. De vil få stor betydning for genopretningen af "biodiversiteten" i de danske vandløb. Der er i amternes tid sket meget betydelige forbedringer af det fysiske miljø i amtsvandløbene. EFU finder det mere end tvivlsomt, om kommunerne økonomisk og fagligt er i stand til at løfte de kommende, meget vigtige opgaver i form af restaureringer og etablering af faunapassager. For de større vandløb vil der være tale om ganske dyre og teknisk vanskelige projekter, som kræver prioritering inden for de til rådighed stående naturforvaltningsmidler. Fordelt på landets kommuner vil den enkelte kommune modtage så relativt små beløb, at der ikke er til de større projekter.

EFU foreslår, at regionerne – ligesom under "Miljømålsloven" – får en reel koordinerende rolle (med den nødvendige beslutningsret og faglige ressource) til at sikre en optimal forvaltning af vandløbene. EFU finder også, at Staten bør sørge for tilførsel af tilstrækkelige midler til restaureringsprojekter mv. Og endelig er det vigtigt, at lovens bestemmelser om afvanding mv. ikke hindrer gennemførelsen af vandrammedirektivets indsatsprogrammer mv. Loven bør ændres fundamentalt på dette punkt.

Planloven:

Overordnet set indebærer lovforslaget, at størstedelen af den fysiske detailplanlægning flyttes fra de nuværende amter til de fremtidige kommuner. "De fremtidige kommuneplaner skal således indeholde mål og retningslinjer for udviklingen såvel i byerne som i det åbne land" (fx i retningslinjer for udlægning af arealer til byzoner og sommerhusområder, beliggenheden af arealer til fritidsformål og skovrejsning, anvendelsen af kystnærhedszonen, vandløb m.m., samt ikke mindst beskyttelse af naturinteresser), mens de nye regioner udarbejder regionale udviklingsplaner, som bliver af meget overordnet art og mest har karakter af visioner og tjener som inspirationsgrundlag.

EFU nærer frygt for at forskydningen i kompetencefordelingen på planlægningsområdet fra amtsråd til kommunalbestyrelser vil betyde en svækkelse af beskyttelsen af natur og miljø i Danmark. Tidligere erfaringer - og også nutidige eksempler - viser, at det ofte er vanskeligt for mindre administrative enheder at sætte sig ud over bl.a. stærke lokale erhvervsinteresser, ligesom ønsket om en kort-sigtet økonomisk gevinst kan få hensyn til lokale naturbeskyttelsesinteresser til at vige.

De regionale udviklingsplaner udarbejdes på grundlag af et emnekatalog, der bl.a. omfatter natur og miljø, men det er "op til regionsrådene at afgøre, hvor grundigt og i hvilket omfang de enkelte emner behandles" og "at der derfor vil blive en vis uensartethed mellem de enkelte regionale udviklingsplaner".

Som "grøn organisation" finder vi det selvsagt af stor vigtighed, at enhver svækkelse af natur- og beskyttelsesarbejdet undgås. Den svækkelse, der for os at se ligger i den overordnede struktur (se ovenfor), kan dog i nogen grad imødegås ved at der stilles skærpede krav til, hvad den regionale udviklingsplan indeholder. Vi foreslår derfor, at udviklingsplanen indeholder *krav* om, at natur- og

miljøforhold i regionen forbedres. Det sker i konsekvens af, at talrige undersøgelser viser, at naturen i Danmark gennem lang tid har været i tilbagegang, og at der derfor er et stort behov for at få styrket naturbeskyttelsen og naturgenopretningen.

Lovens § 11 præciserer, at kommuneplanen ikke må stride mod en vandplan eller en Natura 2000-plan – og det er foreslået at det tilføjes, at den heller ikke må stride mod handleplaner for realiseringen af disse planer eller mod en råstofplan. Det finder vi fornuftigt.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at et redskab til at gennemføre naturplanlægningen på de her nævnte områder er en af Miljøministeriet udarbejdet metode til at opdele naturområder efter deres kvalitet. "Naturplanlægningen giver ... et mere præcist grundlag for varetagelsen af naturbeskyttelsesinteresser.." (p. 52). Vurderingen af naturområdernes kvalitet sker desuden ved inddragelsen af NOVANA og Natura-2000-områder. Det sidste kan vi kun bifalde. Derimod finder vi, at der er behov for en styrkelse af grundlaget for vurderingen af, hvor kommunens værdifulde naturområder findes ved at inddrage de **rødlister** over beskyttelseskrævende dyr og planter, som løbende udarbejdes i regi af DMU. Rødlisterne har imidlertid hidtil ikke været tilstrækkeligt benyttet i naturforvaltningen. Denne side bør ubetinget styrkes i forbindelse med ændringen i planloven. Vi foreslår helt konkret, at det af lovforslaget (§ 11e, pkt. 4) kommer til at fremgå, at en kortlægning af rødlistede dyr og planter i kommunen er en del af planens forudsætninger.

Afsluttende bemærkninger:

Lovforslagene indeholder stedvis deciderede meningsløsheder, der muligvis skyldes fejl i forbindelse med et givetvis alt for stort tidspres under lovprocessen. Således er ordet, **skal**, flere steder blevet erstattet med ordet **kan**. Eksempelvis i Lov om Miljømål, hvor der nu står, at indsatsplaner **kan** leve op til udpegningsgrundlaget og sikre dette. En sådan lovgivning giver ikke mening.

EFU forventer – trods de fremsatte indvendinger – desværre ikke, at den foreslåede struktur grundliggende laves om. Der skal imidlertid opfordres til, at regionerne får en væsentlig større rolle. Bli-ver det ikke tilfældet, skal vi opfordre til, at den kommende statslige del af natur- og miljøforvaltningen samles i så høj grad som det er muligt. Således bør fx MVJ-ordningerne fortsat administreres sammen med den øvrige naturforvaltning, frem for at blive centraliseret i København under Fødevareministeriet.

På Entomologisk Fagudvalgs vegne

Uffe Terndrup

Uffe Terndrup

Næstformand

c/o

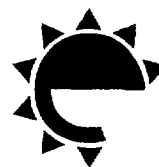
Zoologisk Museum

Universitetsparken 15

2100 København Ø

7. JAN. 2005

Erhvervsknudepunkt
for Hovedstadens Vestegn

Miljøminister Connie Hedegaard
Miljøministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K

Sekretariatet:

Erhvervsknudepunktet
Hovedstadens Vestegn
Ishøj Store Torv 25
2635 Ishøj
Tlf.: 4357 7260 / 4357 7262
Fax.: 4357 7218
www.vestegnen.org
info@vestegnen.dk

Formand:

Borgmester Ole Bjørstorp
Ishøj

6. januar 2005

Forslag til ændring af lov om planlægning – kommunalreform

Miljøministeriet har sendt benævnte lovforslag i høring den 1. december. Erhvervsknudepunktet Hovedstadens Vestegn ønsker hermed at fremføre følgende bemærkninger til kapitel 2c i lovforslaget "Planlægning i hovedstadsområdet" med tilhørende bemærkninger.

Om lovforslaget

Lovforslaget indebærer, at kommuneplanen fremover bliver det samlede dokument til regulering af arealanvendelse i såvel by som land. De kommende regioner får kun kompetence til mere overordnet strategisk udviklingsplanlægning via de kommende regionale udviklingsplaner. Kommunerne får kompetence i det omfang beslutningerne ikke strider mod planloven, landsplandirektiver og den regional udviklingsplan.

Som noget nyt foreslås et særskilt kapitel om Hovedstadsområdet i loven.

I § 5j stk. 1 og 2 står der anført, at

"kommuneplanlægningen i hovedstadsområdet skal sikre, at hovedprincipperne i den overordnede fingerbystruktur videreføres, og at byudvikling og lokalisering af byfunktioner sker med hensyntagen til den kollektive trafikbetjening"

Herudover skal hovedstadsområdet opdeles i fire områder med vidt forskellige anvendelses- og udviklingsmuligheder:

det indre byområde
det ydre byområde
de grønne kiler
det øvrige hovedstadsområde

Miljøministeren får bemyndigelse til at afgrænse de fire delområder – hvilket først vil ske på et senere tidspunkt. Vi ved hermed ikke på nuværende tidspunkt noget om, hvordan områderne bliver inddelt, men afgrænsningen vil have stor betydning for områdernes udviklingsmuligheder.

I § 5j stk. stk. 4.1, står der endvidere at

"For det indre storbyområde og det ydre storbyområde skal kommuneplanlægningen i hovedstadsområdet sikre, at byfunktioner, som på grund af arelaudnyttelse, arbejdspladstæthed og besøgs mønstre har en intensiv karakter, placeres inden for de stationsnære områder."

Hvis man samtidig læser bemærkningerne til lovforslaget, hvor det er beskrevet, hvad der er intentionen med lovforslaget, henvises der til regionplanens bestemmelser om stationsnærhedsprincippet samt til friholdelse af de grønne kiler mellem byfingrene for videre byudvikling.

Erhvervsknudepunktets bemærkninger til lovforslaget

Erhvervsknudepunktet finder det i princippet fornuftigt, at der på området ønskes lovgivet særligt omkring planlægningen i hovedstadsområdet, så der tages hensyn til helheden, når regionplanlægningen forsvinder. Til gengæld er det i forhold til den kommunalpolitiske indflydelse nyt og betænkeligt, at man tillægger så stor en detaljeringsgrad for et bestemt område i lovgivningen, og det kan efter vores opfattelse på sigt virke hæmmende for udviklingen i hovedstadsområdet.

Som lovforslaget er udformet tænkes princippet om stationsnærhed nemlig fastholdt i sin nuværende form, og herefter er stationsnærhedsprincippet at betragte som overordnet planlægningsprincip, stadfæstet ved lov.

Dette betyder, at den nødvendige revitalisering af ældre erhvervsområder på Vestegnen og andre steder i regionen kan blive meget svær at få gennemført med de heraf følgende konsekvenser for områderne.

Lovforslagets kapitel om Hovedstaden kan overraske, da Miljøministeriet, HUR og de otte vestegnskommuner i et fælles projekt (Dialogprojektet – Revitalisering af Vestegnen) netop arbejder med en modernisering af stationsnærhedsprincippet, udvikling af begrebet "kollektiv trafik forsyning" og muligheder for at revitalisere ældre erhvervsområder på Vestegnen. Der er selvfølgelig en vis fortolkningsfrihed i lovforslaget, men i sin strengeste konsekvens kan loven efter Erhvervsknudepunktets opfattelse fortolkes på en måde, som fastholder de nuværende regionale lokaliseringsprincipper – uden mulighed for videreudvikling - og måske en u hensigtsmæssig skævvridning af udviklingen i Hovedstadsregionen.

Erhvervsknudepunktet ser gerne, at planlovgivningen fortsat sker via en rammestyring, som har været tilfældet med planloven i mange år, og som giver kommunerne en væsentlig handlefrihed – en handlefrihed der bliver vigtig fremover ved udmøntningen af det nye ansvar, kommunerne får på planområdet i forbindelse med kommunalreformen.

Ministeriet kunne i stedet vælge at lade kommende landsplansdirektiver fastlægge de overordnede planlægningsprincipper, hvorved en løbende proces om de overordnede planlægningsprincipper kunne sikres, og der kunne opnås en mere dynamisk styring af hovedstadsområdets udvikling, end der opnås via en detaljeret lovgivning.

Med venlig hilsen

Erhvervsknudepunktet Hovedstadens Vesteegn

Borgmester Ole Bjørstorp
Formand for Erhvervsknudepunktet

Borgmester Erik Nielsen
Formand for Erhvervsknudepunktets
planlægningsgruppe

Miljøministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K

mim@mim.dk

Foreningen af Byplanlæggeres udtalelse til "Lov om ændring af lov om planlægning" Udmøntning af kommunalreformen

Med forslaget til "Lov om ændring af lov om planlægning" (Udmøntning af kommunalreformen) foreslås regeringens udspil til en ny struktur og opgaveløsning på det statslige, regionale og kommunale niveau, på planlægningsområdet effektueret. Amternes opgaver indenfor regionplanlægningen bliver delt mellem de nye regioner, kommunerne og staten. Forslaget indebærer at ansvaret for regionplanlægningen, der bl.a. har til formål at sikre en balanceret udvikling, hvor økonomisk vækst afvejes mod natur- og miljøinteresser, primært deles mellem stat og kommune og regionerne tildeles en meget "diffus" kompetence omkring de såkaldte "regionale udviklingsplaner". Samtidigt giver lovforslaget mulighed for en øget statslig detailstyring – på områder hvor planlægningen tidligere udspandt sig i en lokal dialog mellem amt og kommune.

Regionplanopgaverne til kommunerne – skal ræven vogte gæs ?

Foreningen af Byplanlæggere mener ikke kommunerne som politisk niveau er egnede til at løse regionplanopgaverne, herunder særligt i det åbne land på trods af, at kommunerne nogle steder bliver væsentligt større. Det drejer sig om planlægnings spørgsmål uden for byerne, hvor der skal foretages interesseafvejninger mellem f.eks. nye virksomheder, svinefarme eller byvækst og de lokale miljø- og naturforhold. Kommunernes manglende muligheder for at vartage opgaverne skyldes ikke uprofessionelle forvaltninger eller ringe indsigt, men er derimod en indre logik for de økonomisk trængte kommuner, der til stadighed jagter nye arbejdspladser og tilflytning af gode skatteborgere. Det er i denne jagt på nye arbejdspladser, og højere skattegrundlag, at miljøet og naturen ofte bliver sorteper. Med forslaget kan vi forvente at se betonhoteller bygget i smukke ådale, gigantiske svinefarme, der som store fabrikker vil forpøse landsbymiljøer eller offentligt tilgængelige skove der langsomt bliver udhulet af nye parcelhusbyer. Dokumentation om at kommunerne ikke kan varetage disse hensyn foreligger allerede på to aktuelle planlægningsområder, hvor kommunerne har skullet varetage disse overordnede hensyn. Da landzonekompetencen i 2002 blev overført til kommunerne steg antallet af sager indbragt for Naturklagenævnet og hvad mere sigende er, steg antallet af sager, hvor Naturklagenævnet måtte omgøre den kommunale afgørelse i forhold til dengang amterne havde afgørelsen. Et endnu mere aktuelt eksempel på at kommunerne ikke kan varetage de overordnede afvejninger er udmøntningen af planlovsændringen af 18. august 2004, hvor kommunerne fik mulighed for at udlægge nye sommerhusområder efter en

nøjere afvejning. Her viste det sig, at op mod 2/3 af alle ansøgninger efter miljøministerens eget udsagn var i strid med lovens bestemmelser.

Der er således behov for at regionerne tildeles en planlægningskompetence i de forhold hvor lokaløkonomiske særinteresser og de "bløde" natur- og miljøinteresser mødes.

De regionale udviklingsplaner – Kejserens nye klæ'r!

I lovforslaget er "amtskommuner" ændret til "regioner" og arbejdsområdet er ændret fra "regionplaner" til "regionale udviklingsplaner". De regionale udviklingsplaner er imidlertid gjort diffuse og uforpligtende. Det angives direkte i lovforslaget §10.a stk. 5, at der i den regionale udviklingsplan skal være tale om "ikke præcise udpegninger" og at de skal fungere som "illustrationer". På den baggrund forekommer det illusorisk at håndhæve den indsigelsesret, der i lovforslaget gives regionsrådet i forhold til den kommunale planlægning.

Foreningen af Byplanlæggere kan tilslutte sig ideen om at gøre planlægningen på det regionale niveau mere strategisk – en udvikling der da også var i gang i amternes regionplanlægning. I kataloget §10a stk. 3 synes der imidlertid at mangle to væsentlige emneområder for en regional udviklingsstrategi: bosætning og transport.

Hvis de regionale udviklingsplaner skal tildeles et strategisk indehold er det helt afgørende, at de behandler bosætningsspørgsmålet. For det første er bosætning et vigtigt strategisk parameter, hvis man ønsker at påvirke de regionale erhvervsudvikling. Velkvalificeret arbejdskraft tiltrækkes i dag primært gennem attraktive bosætningsmuligheder. For det andet er bosætning et meget væsentligt parameter til gennemførelse af planlovens intentioner om at fremme en bæredygtig udvikling. Vi har i mange dele af landet observeret hvordan de kommunale ønsker til boligudbygning har ført til spredt og uhensigtsmæssig lokalisering af boliger. Netop i disse situationer vil en regional planlægning kunne påvirke udviklingen positivt og i bæredygtig retning.

På samme måde er det vigtigt at transport og infrastruktur gøres til et regionalt planlægningsparameter. Uden at disse spørgsmål bliver behandlet i de regionale udviklingsplaner vil mulighederne for at anvende planer strategisk blive væsentligt begrænset.

Den "nye" statslige rolle – lokaldemokrati eller statslig styring?

Med lovforslaget har regeringen erkendt at en række opgaver ikke kan løses på det kommunale niveau og med udfasningen af amterne er opgaverne derfor flyttet til staten. Hvor planlægningsfilosofien hidtil har været at en række "følsomme" planemner kunne behandles lokalt i en tæt dialog mellem amtet og kommunen, vil der når løsningen skal findes mellem staten og kommunen i langt højere grad blive tale om statslige direktiver og mindre dialog. Som eksempel kan nævnes grundvandsbeskyttelsen, som er blevet varetaget lokalt mellem amter og kommuner – forskelligt i de forskellige dele af landet – her giver lovforslaget staten hele kompetencen. Et andet eksempel er detailhandlen, som også ser ud til at vil blive styret via direktiver. Det er næppe nogen hensigtsmæssig løsning at styre dette område fra centralt hold eftersom detailhandelsudviklingen og planlægningen fordrer et stort lokalkendskab.

Et af formålene med kommunalreformen og dette lovforslag var at bringe beslutningerne tættere på borgerne. Vi finder at dette lovforslag på en række punkter flytter opgaveløsningen væk fra de lokale myndigheder og til staten.

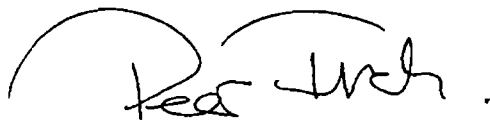
Vurdering af Virkningen på Miljøet - VVM

Foreningen af Byplanlæggere finder det problematisk at et område som Vurdering af Virkningen på Miljøet – VVM overføres til kommunerne. Området kræver stor faglig ekspertise og den er i dag opbygget på det regionale niveau. Selv med store kommuner på 50-100.000 indbyggere vil sagsmængden på VVM-sager ikke kunne bære den nødvendige ekspertise. I praksis kan det betyde at området privatiseres, hvilket vil vanskeliggøre den myndighedsopgave der ligger i at integrere miljøvurderingen i planlægningen og den politiske beslutningsproces.

Foreningen af Byplanlæggere skal jævnfør ovenstående opfordre Folketinget til at revurdere opgavefordelingen på planlægningsområdet, således at opgaver der forudsætter en regional behandling fortsat udføres på et regionalt niveau – at den regionale udviklingsplan som lovforslaget tilsiger, gøres strategisk, men at den samtidigt gives et planlægningsmæssigt indhold, der sikrer at de regionale hensyn varetages og muliggør en meningsfuld dialog mellem de tre planmyndigheder.

Med venlig hilsen

På foreningens vegne

Peer Frank
Formand

Foreningen International transport.txt

Fra: Marianne Frank [MAF@itd.dk]

Sendt: 7. januar 2005 09:39

Til: mim@mim.dk

Emne: Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på
Miljøministeriets område

Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets
område - Deres J.nr. D 001-0006

Foreningen International Transport Danmark (ITD) har ingen bemærkninger til
ovenstående lovforslag.

Med venlig hilsen / Regards

Marianne Frank
International Transport Danmark (ITD)
Lyren 1, 6330 Padborg
Tel: +45 74 671233
Fax: +45 74 674317
E-mail: maf@itd.dk

Seneste nyheder på
www.itd.dk og www.miljoetransport.dk

Modtaget i departementet

Miljøminister
Connie Hedegaard
Miljøministeriet
Højbro Plads 4,
1200 København K

- 7. JAN. 2005

Dato: 6. januar 2005
J.nr.: 00.01.A01-01/05
Brev nr.: 3667
ER/Lovforslag struktur.doc

Lovforslag til udmøntning af opgave- og strukturreformen.

Foreningen af Kommuner i Københavns Amt (FKKA) kan tilslutte sig den overordnede linie i lovforslagene til udmøntning af Regeringen og Dansk Folkepartis aftale om en kommunalreform, der er udsendt i høring den 1. december 2004.

FKKA kommunerne er enige i princippet om, at borgeren skal sættes i centrum og at borgerens hovedindgang til det offentlige skal være gennem kommunen.

FKKA må imidlertid konstatere, at dette overordnede princip generelt ikke har kunnet bryde de enkelte ministeriers sektortænkning. Ikke alle lovforslag i lovpakken lægger med tilstrækkelig klarhed op til en sammenhængende indsats. Her tænkes bl.a. på strukturreformens opgavefordeling på beskæftigelses-, familie-, social-, undervisnings- og skatteområdet. Det er ønskeligt at det fremtidige regelsæt, dvs. lovgivningen, udformes således, at statens organer indbyrdes kan medvirke til en sammenhængende administration og borgervenlig betjening i samspil med kommunerne.

FKKA kan generelt tilslutte sig de bemærkninger KL har fremsat til de enkelte ressortministeriers lovforslag i udtalelser dateret 22. december 2004. FKKA kommunerne har dog, ikke mindst på baggrund af de særlige forhold i Hovedstadsregionen, særlige bemærkninger til nedennævnte love/områder:

Beskæftigelsesområdet

Det er et stort skridt i den rigtige retning, at sætte borgeren i centrum frem for etablerede systemer, ved at der tages initiativ til etablering fælles jobcentre i kommunerne, som skal forestå indsatsen overfor såvel forsikrede som ikke forsikrede ledige. Især hilses det velkomment, at der åbnes mulighed for at etablere særlige C-jobcentre, hvor staten udøver sit myndighedsansvar for de forsikrede ledige gennem kommunalbestyrelsen, dvs. et enstrengt system.

En væsentlig mangel ved lovforslaget er imidlertid den uklare ledelses- og ansvarsplacering. Efter FKKA's opfattelse bør alle medarbejdere uanset ansættelsesforhold referere til den kommunale ledelse af jobcentret. Delt ledelse og instruktionsbeføjelse vil i mange tilfælde udgøre en barriere og vil for borgeren sløre billedet af hvem der er ansvarlig myndighed.

Det skal derfor anbefales, at der i FKKA området med et meget sammenhængende arbejdsmarked på tværs af kommune- og regionsgrænser etableres flere C-jobcentre som vil kunne vise forskelligheden i værdien af jobcentrenes organisering. FKKA forudsætter, at jobcentrene vil kunne drives i fællesskab af flere kommuner.

Erhvervsfremmeloven

Det er positivt, at erhvervsservice opgaven forankres entydigt hos kommunerne, og at det fortsat er frivilligt for kommunerne at udøve erhvervsudviklingsaktiviteter og erhvervsservice. Det forudsættes at de nuværende statslige og regionalt anvendte midler fremover tilføres kommunerne.

Det er ligeledes fornuftigt, at lovforslaget gennem etableringen af vækstfora lægger op til en organisering af erhvervsfremmeindsatsen, der vil styrke samarbejdet mellem de offentlige myndigheder og det private erhvervsliv. Imidlertid kan det, når disse vækstfora skal udarbejde en erhvervsudviklingsstrategi baseret på det aktuelle områdes lokale vækstvilkår specielt i Hovedstadsregionen blive problematiske. Det vil i Hovedstadsregionen blive vanskeligt at opnå en optimal geografisk opdeling, som både kan varetage tværregionale opgaver i form af et sammenhængende Sjællands arbejdsmarked og samtidig løse de forskellige lokale vækstvilkår og udfordringer. Loven er samtidig udformet således at den ikke fremmer samarbejde mellem flere kommuner om opgaveløsningen.

Diversiteten i erhvervsudviklingen i Hovedstadsregionen kunne forslås løst gennem etablering af et overordnet vækstforum for regionen i tæt samarbejde med et vækstforum for region Sjælland. Samtidig skulle der kunne åbnes mulighed for at der under det overordnede vækstforum kan etableres lokale vækstfora, som dækker et særligt udviklingsbehov og bygger på en allerede eksisterende indsats omkring erhvervsfremme. Der kan her i Hovedstadsregionen peges på eksisterende samarbejder som Vestegnens erhvervsknudepunkt og Erhvervssamarbejdet i Frederikssundfingren.

Det sociale område

Det hilses velkomment, at kommunerne overtager myndigheds- og finansieringsansvaret på hele det sociale område, herunder overtager driften af de nuværende amtskommunale botilbud til børn og unge med sociale og adfærdsmæssige problemer. Placeringen af opgaven så tæt på borgeren som muligt minimerer risikoen for gråzoner og kassetænkning, og giver de bedste muligheder for at finde en god løsning til den enkelte borgers behov.

Derfor er det vigtigt, at regionernes driftsforpligtelser i forhold til specialinstitutioner for børn og unge begrænses mest muligt. Specielt i FKKA området har kommunerne store og gode erfaringer med drift af specialinstitutioner, ligesom kommunerne har gode erfaringer med mellemkommunalt samarbejde på området.

FKKA skal derfor opfordre til, at disse erfaringer indgår i vurderingen af hvilke konkrete amtslige institutioner, der skal videreføres i kommunalt regi. På samme måde anbefaler FKKA, at de medarbejdere i amtet, der i dag beskæftiger sig med rådgivning i børnesager placeres i kommunerne, hvor der er opbygget ekspertise og faglige miljøer, og hvor de pågældende medarbejders faglige viden og kompetence vil komme til mere direkte nytte i børnesagerne end ved eventuel placering / videreførelse i en selvstændig rådgivningsenhed.

Der er således allerede i dag ikke stor kvalitativ forskel eller forskel i sværhedsgraden på de sager, der "sendes" til Amtet og de sager, der løses lokalt.

Specialundervisningsområdet

FKKA er tilfredse med, at kommunerne nu får ansvaret for al undervisning efter folkeskoleloven. En entydig ansvarsfordeling fjerner den hidtidige risiko for dobbeltvisitation, dobbeltadministration og kassetænkning. Det vil derfor være ønskeligt, at det endelige lovforslag præciserer, at kommunernes myndighedsansvar for specialundervisningen også gælder de børn, der går i regionale tilbud, herunder specialpædagogisk bistand til småbørn.

Lovforslaget lægger op til at forbedre mulighederne for at skabe undervisnings- og andre tilbud i nærmiljøet samt at skabe sammenhæng til det sociale område. Især på børne- og ungeområdet er det vigtigt, at der i praksis er nær sammenhæng mellem specialundervisningsområdet og det sociale område. Dette gælder både for børn og unge med sociale og adfærdsmæssige problemer og børn og unge med fysiske/psykiske handicap.

I den forbindelse skal FKKA ikke undlade at gøre opmærksom på, at der ikke er konsistens i valget af de mest specialiserede lands- eller landsdelsdækkende undervisningstilbud som regionerne efter lovforslaget fortsat skal drive. I FKKA området er Geelsgaardskolen med landsdækkende undervisningstilbud for børn og unge med multiple funktionsnedsættelser nævnt i lovforslaget. FKKA skal her ikke undlade at pege på, at Kirkebækskolen, der godt nok er etableret efter særforborgens udlægning, og derfor måske ikke er ministeriet bekendt, giver det samme undervisningstilbud.

Planloven

FKKA kan overordnet hilse lovforslaget velkomment, herunder at der indføres et særligt afsnit om planlægningen i Hovedstadsområdet, der også efter gennemførelsen af kommunalreformen vil bestå af mere end 30 kommuner med sammenhængende bolig-, erhvervs- og trafikstruktur. Imidlertid vil de foreslåede restriktive og detaljerede bestemmelser virke hæmmende for udviklingen af Hovedstadsområdet.

De 18 FKKA kommuner finder, at:

- Fingerbyen fortsat skal være grundlaget for byudviklingen i Hovedstadsområdet.
- Byudviklingen skal tilrettelægges således, at den ikke medfører stigninger i pendlingstrafikken.
- Hele "håndfladen" og de inderste dele af byfingrene er "stationsnære" og skal udnyttes optimalt og ældre erhvervsområder skal kunne revitaliseres.
- Kommunerne i de ydre dele af Fingerbyen og uden for Fingerbystrukturen må, hvis de ønsker del i byudviklingen acceptere en strammere regulering af det åbne land.
- De grønne kiler må forlænges/udvikles i takt med byudviklingen langs byfingrene.

FKKA er derfor enig i, at planlægningen i Hovedstadsområdet skal sikre, at hovedprincipperne i den overordnede fingerbystruktur videreføres, og at byudvikling og lokalisering af byfunktioner sker med hensyntagen til den kollektive trafik.

Dette bør imidlertid ikke sikres gennem de foreslåede detaljerede og statiske bestemmelser, hvor gældende regionplanretningslinier samt stationsnærhedsprincippet ophøjes til lov. Dette vil f. eks. betyde, at den nødvendige revitalisering af ældre erhvervsområder i FKKA kommunerne kan blive umulig at gennemføre. Der henvises bl.a. her til det af Miljøministeriet, HUR og de otte vestegnskommuner iværksatte fælles dialogprojekt – "Revitalisering af Vestegnen" – som netop arbejder med en modernisering af stationsnærhedsprincippet, udvikling af begrebet "kollektiv trafikbetjening" og muligheder for at revitalisere ældre erhvervsområder.

Planlægning bør være et dynamisk redskab til at håndtere aktuelle udfordringer, og FKKA kommunerne kan derfor ikke acceptere den foreslåede begrænsning af kommunernes planlægning i hovedstadsområdet.

FKKA vil i stedet foreslå, at Miljøministeren hvert 4. år i dialog med kommunerne udarbejder retningslinier for planlægningen i hovedstadsområdet. En sådan model vil sikre en demokratisk proces omkring rammerne for planlægningen i lighed med det øvrige land. Endvidere vil en sådan model sikre, at lokaliseringspolitikken løbende udvikles i dialog med kommunerne og at plansystemet også for Hovedstadsområdet bliver fleksibelt og dynamisk.

Vejloven

Efter FKKA's opfattelse er der ingen tvivl om at de væsentligste amtsveje i Hovedstadsområdet bør overgå til Staten og ikke til kommunerne.

Af lovforslagets bemærkninger (§ 6 – side 25) fremgår det, at de overordnede principper for udmøntning af strukturreformaftalen, er:

- at de overordnede veje skal samles i staten og
- at fordelingen skal ske på grundlag en række specifikke kriterier og hensyn og på grundlag af objektive kriterier.

Det bærende princip er, at alle lokalt orienterede amtsveje, herunder veje med lokalpræg, dvs. lav trafik og mange vejadgange skal overgå til kommunerne. Derimod skal de amtsveje, der indgår i en struktur der skal sikre et sammenhængende overordnet vejnet mellem de større byer, transportknudepunkter og internationale trafikforbindelser overgå til staten. Det vil for alle parter være uacceptabelt hvis f.eks. kommunerne langs Frederikssundsvej eller langs Roskildevej tillader sig at lade lyssignalerne korrespondere svarende til den enkelte kommunes lokale behov, frem for at lade behovet for afvikling af den regionale trafik styre.

Det fremgår imidlertid af bilag 1 til forslaget til ændring af vejloven mv., at alle veje i Københavns Amt skal overgå til kommunerne. Dette må derfor være i direkte i strid med strukturreformaftalens intentioner og principper og betragtes som meget problematisk.

Dette underbygges af Trafikministeriets Trafik- og Miljøplan for Hovedstadsområdet, hvoraf det fremgår, at selvom man styrker den kollektive trafik, vil der ske en klar vækst i biltrafikken og at denne vækst især vil påvirke motorvejsnettet i hovedstadsområdet.

Det er erkendt at motorvejsnettet i Københavnsområdet langt fra kan sikre en forsvarlig trafikafvikling. Sammenholdes det med et markant samfundstab som følge af tidstabet bør og skal der sikres en forbedring af trafikafviklingen i Hovedstadsområdet og her indgår helt naturligt de overordnede amtsveje. Flere af disse veje har også betydelig vægt i relation til industri- og erhvervscentre og dermed Hovedstadsområdets konkurrenceevne.

Det er konstateret og erkendt, at der i dag er trængselsproblemer på stort set alle veje i Københavns Amt. Trængslen medfører et tidstab, som udgør et økonomisk tab for samfundet som helhed og dette tab er skønsmæssigt beregnet til en størrelsesorden, der gør det samfundsmæssigt velbegrunderet at tage initiativer til at begrænset tabet ved en forbedring af trafikafviklingen.

Staten skal varetage veje med betydelig vægt i relation til industri og erhvervscentres logistik- og distributionssystemer. Veje der trafikalt og funktionelt hænger sammen med det internationale

vejnet, set i lyset af stigende international samhandel og behovet for effektiv afvikling af transittrafikken.

Endelig skal det anføres, at det på landsplan generelt foreslåede fordelingstal af amternes vej-udgifter må betyde, at staten på trods af det i bilaget til lovforslaget anførte, må planlægge at overtage væsentlige amtsvejstrækninger i det nuværende Københavns Amt. Skulle dette ikke være tilfældet vil der være tale om en uacceptabel forfordeling til stor skade for FKKA kommunerne.

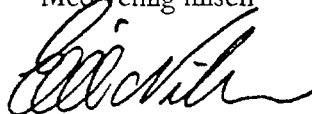
Økonomi generelt

Afslutningsvis skal FKKA udtale en generel bekymring for økonomien, ikke mindst på baggrund af erfaringerne fra det område af struktur- og opgavereformen der er længst fremme, nemlig skatte- og inddrivelsesopgaven.

FKKA lægger afgørende vægt på, at lovforslagene - som medfører, at der skal flyttes mange penge mellem stat, amt og kommune - og den dertil knyttede kompensation samlet set ikke fører til ændringer i den økonomiske balance mellem landsdelene, og at kompensationen er beregnet ud fra de faktiske omkostninger.

Det er vigtigt, at de økonomiske og personalemæssige konsekvenser på de enkelte områder er vel-dokumenterede og gennemanalyserede, og ikke løst funderet på elastiske antagelser om synergi- og stordriftsfordele. En ordentlig gennemførelse af opgave- og strukturreformen forudsætter derfor, at staten følger principperne i Det Udvidede Totalbalanceprincip (DUT), og således at det i sammenhæng med en kommende udlignings- og finansieringsreform økonomisk og ressourcemæssigt hænger sammen med den ændrede opgaveportefølje i den enkelte kommune.

Med venlig hilsen

Erik Nielsen

/
Erling Rørdam

Kopi af brev sendt til Indenrigs- og Sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen

cc. Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen
Finansminister Thor Pedersen
Miljøminister Connie Hedegaard
Skatteminister Kristian Jensen
Socialminister Eva Kjær Hansen
Trafikminister Flemming Hansen
Undervisningsminister Ulla Tørnæs
Økonomi- og Erhvervsminister Bendt Bendtsen
KL

FLID

Foreningen af Lystbådehavne
I Danmark

80
DANSK
SEJLUNION

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Brøndby, den 7. januar 2005

Høringssvar vedr.:

"Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område"

Dansk Sejlunion (DS) og Foreningen af Lystbådehavne I Danmark (FLID) skal hermed komme med fælles kommentarer til lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på miljøområdet:

Vedr. lov om beskyttelse af havmiljøet

I forbindelse med Lov om beskyttelse af havmiljøet indebærer lovforslaget jf. §26, at kommunalbestyrelserne overtager amtsrådenes beføjelser til at meddele tilladelse til og føre tilsyn med dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning).

DS og FLID har bland vore medlemmer konstateret, at reglerne i den gældende bekendtgørelse, der er fra 1986, om dumpning af optaget havbundsmateriale er upræcise, forældede og mangelfulde.

Vore havne og sejlklubber oplever derfor en forskelsbehandling fra amt til amt f.eks. i forhold til de kriterierne, der gives klaptilladelser efter samt til prøvetagning.

DS og FLID frygter, at denne uensartede behandling øges med antallet af myndigheder og skal derfor opfordre til, at bekendtgørelsen revideres, så kommunerne får præcise regler at udøve deres beføjelser efter.

Med venlig hilsen

Foreningen af Lystbådehavne I Danmark

Dansk Sejlunion

Peder Dahl
Formand

Jesper Højenvang
Miljøkonsulent
Tlf. 4326 2190
E-mail: jesper@sejlsport.dk

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Dok.nr: 39284

Ref.:HG/HG

E-mail:hg@fri-net.dk

Att.: Marianne Thyrring

6. januar 2005

Høringssvar i forbindelse med Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område

Foreningen af Rådgivende Ingeniører, FRI, takker for de fremsendte lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område.

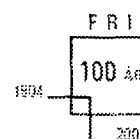
FRI støtter overordnet regeringens intentioner om at gennemføre en kommunalreform, med det formål at skabe større og mere fagligt bæredygtige miljøer i de enkelte kommunalforvaltninger. Det er FRI's vurdering, at dette vil være den generelle konsekvens af kommunalreformen.

Men for de fremsendte lovforslag på Miljøministeriets område, stiller FRI sig skeptisk overfor den kraftige reduktion i de kommende regioners miljøopgaver, til fordel for varetagelse af opgaverne i kommuner og i staten.

Det er FRI's opfattelse, at man med forslagene vil svække, og ikke styrke, de faglige miljøer. Retorisk kan man stille spørgsmålet: Vil spredningen af miljømedarbejderne fra de 14 nuværende amter ud til ca. 100 kommuner medvirke til at skabe større og mere fagligt bæredygtige miljøer?

FRI skal hermed udtrykke sin bekymring for de mulige konsekvenser for den fremtidige administration på miljøområdet, i forbindelse med strukturreformen, hvis amternes rolle som myndighed og ansvarlige for den sammenhængende overvågning og planlægning af grundvandskvalitet og vandmiljø i større søer og vandløbssystemer, overgår til det kommunale niveau i det foreslåede omfang. FRI vil derfor foreslå, at disse opgaver også fremover løses på regionalt niveau.

FRI skal herudover stille forslag om, at hvis lovforslaget gennemføres som beskrevet, så bør det sikres, at overførslen af de nuværende amtslige medarbejdere til andre offentlige administrationer eller institutioner (herunder GEUS, Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelser, og DMU, Danmarks Miljøundersøgelser) ikke vil føre til, at en større del af opgaverne end hidtil bliver løst i offentligt regi. FRI vil finde det uheldigt, om strukturreformen på denne måde førte til en øget indlicitering af opgaver, i stedet for det modsatte.

Det er generelt FRI's vurdering, at man ved implementering af kommunalreformen bør indtænke, at flest mulige opgaver i den offentlige forvaltning bliver løst af private aktører. Dette vil sikre, at den offentlige forvaltning får den bedst mulige ydelse til den lavest mulige pris, gennem konkurrencen mellem flere private aktører.

Ved at fastholde den offentlige sektor som kvalitetsbevidst professionel indkøber, og ikke som leverandør, sikres det samtidig, at der ikke opstår konkurrenceforvridning på enkelte markedsområder, mellem den private sektor og den offentligt støttede sektor. FRI forventer, at den nye kommunale struktur vil medføre en klarere arbejdsdeling mellem den offentlige sektor og det private erhvervsliv for så vidt angår rollerne som indkøber henholdsvis producent af tjenester.

Med venlig hilsen

Henrik Garver

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer

Kronprinsessegade 8, 1306 København K. Telefon 33 93 91 91
Telefax nr. 33 11 09 13 e-mail: fsr@fsr.dk Internet: www.fsr.dk

Miljøminister Connie Hedegaard
Miljøministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K

E-mail: mim@mim.dk

7. januar 2005

nea/tj/dor (X:\Faglig\HORSVAR\2005\H004-05-6.doc)

8 lovforslag til henholdsvis konsekvensrettelser og udmøntning af kommunalreformen

Miljøministeriet har i forbindelse med Regeringens aftale med Dansk Folkeparti om en kommunalreform pr. den 1. december 2004 fremsendt ovennævnte udkast til lovforslag til høring.

Foreningens udvalg for revision af offentlig virksomhed har gennemgået udkastene og skal på den baggrund meddele, at foreningen ingen kommentarer har hertil.

Foreningen skal dog anføre, at FSR anmoder om at få eventuelle efterfølgende bekendtgørelser om regnskabs- og revisionsbestemmelser til høring, hvis sådanne måtte blive aktuelle. Det er i den forbindelse foreningens opfattelse, at der bør tilstræbes en ensartethed både på regnskabsområdet og revisionsområdet, således at årsregnskabsloven (som udgangspunkt) og revisorloven finder anvendelse.

---oooo00000oooo---

Såfremt der måtte være spørgsmål til ovenstående, står FSR naturligvis til rådighed med yderligere information.

Med venlig hilsen

Peter Meisner Sørensen
formand for Udvalget for revision
af offentlig virksomhed

Niels Ebbe Andersen
fagdirektør

FVD

FORENINGEN AF VANDVÆRKER I DANMARK

Solrød Center 22 C · 2680 Solrød Strand · Tlf. 56 14 42 42 · Fax 56 14 67 76

Giro 803-9151 ♦ E-mail: fvd@fvd.dk ♦ Internet: www.fvd.dk

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Modtaget i departementet

- 6 JAN. 2005

Solrød Strand den 5. januar 2005

Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område

Foreningen har med stor interesse læst de udarbejdede lovforslag og har følgende kommentarer hertil:

Foreningen kan fuldt ud tilslutte sig regeringens ønske om – så vidt muligt - at placere alle opgaver så tæt på borgerne i de nye større kommunale enheder.

For at dette ønske kan opfyldes, er det selvfølgelig nødvendigt, at der er taget højde for nogle væsentlige faktorer.

For det første skal det sikres, at alle kommuner får tilført den nødvendige faglige ekspertise.

For det andet skal det sikres, at de livsvigtige opgaver inden for vandforsyningsområdet løses på en for hele landet tilfredsstillende måde.

For så vidt angår den faglige ekspertise synes der på nuværende tidspunkt at være politisk uenighed, om hvorvidt den nødvendige ekspertise vil blive overført til de nye kommuner og ikke mindst, hvorvidt en sådan ekspertise vil kunne fastholdes fremover.

Uanset at en decentralisering af opgaverne bør være udgangspunktet, bør det nøje vurderes, om alle opgaver kan løses såvel hensigtsmæssigt som økonomisk rentabelt i ca. 105 nye kommunale enheder mod i øjeblikket 14 amter.

Ved ændringer af vandforsyningsloven i december 1998 blev amterne pålagt nye opgaver for at sikre en god fremtidig drikkevandsforsyning. De nye opgaver finansieres ved et gebyr på grundvandsindvinding. En typisk gebyrindtægt til et amt er 8-9 mio. kr. om året.

På landsplan anvendes godt 100 mio. kr. om året til disse opgaver, hvoraf størstedelen bruges af de rådgivende ingeniørfirmaer, som udfører geologiske/geofysiske undersøgelser i samarbejde med amterne.

Gebyret dækker nogle veldefinerede afgrænsede opgaver, som er beskrevet i vandforsyningsloven og siden december 2003 også i den nye lov om miljømål.

Kontor Øst
Solrød Center 22 C · 2680 Solrød Strand
Tlf. 56 14 42 42 · Fax 56 14 67 76

Kontor Vest
Vejløvej 51 · 8600 Silkeborg
Tlf. 89 21 22 40 · Fax 89 21 22 41

Opgaverne består i

1. en geologisk, geofysisk og grundvandskemisk kortlægning af grundvandsmagasinerne og deres beskyttelse mod forurening i "Områder med Særlige Drikkevandsinteresser" (OSD) og indvindingsoplande til vandværker uden for OSD,
2. udpegning af indsatsområder, hvor der på grundlag af undersøgelsesresultaterne skal udarbejdes indsatsplaner for beskyttelse og sikring af drikkevandet.
3. udarbejdelse af indsatsplaner i et tæt samarbejde med vandværker, interesseorganisationer og kommuner.

Både i vandforsyningsloven og i jordforureningsloven pointeres det, at indsatsplanlægningen skal koordineres med amtets aktiviteter på jordforureningsområdet, dvs. kortlægning af forurenede lokaliteter samt oprydning og andre afværgeprojekter på forurenede grunde.

Ad 1 og 2. Kortlægning af grundvandsmagasinerne og deres beskyttelse flyttes til staten.

Her skal opgaverne placeres i nye såkaldte landsdelscentre, hvilket foreningen fuldt ud går ind for.

Da hovedparten af gebyrindtægterne fra vandværkerne bruges til kortlægning, skal disse overføres til staten. Dette vil kræve en nærmere beregning og udarbejdelse af en praktisk procedure.

Ad 3. Indsatsplanlægningen skal fremover udføres af kommunerne på grundlag af den statslige kortlægning.

Foreningen er meget bekymret for opgavens placering i kommunerne.

Kortlægningen vil fortsat komme til at foregå over en lang årrække, så der vil for mange kommuners vedkommende gå adskillige år, inden indsatsplanlægningen kan gennemføres. Kommunerne må derfor tidsmæssigt tilpasse sig den statslige prioritering af kortlægningen.

Denne indsatsplanlægning vil kræve en hel del ressourcer samt et tæt samarbejde med diverse interessenter.

Foreningen så meget gerne, at der blev udarbejdet retningslinjer for et konstruktivt samarbejde mellem vandforsyninger og kommune.

Herudover foreslås at kortlægning af råstofforekomster (f.eks. sand, grus, ler, kalk og kridt) samt planlægning af råstofindvinding også placeres i de nye regioner.

Nu er kortlægningen på jordforureningsområdet overvejende en geokemisk kortlægning af forureningsspredning af miljøfremmede stoffer. Den geologiske kortlægning af større områder, der har relevans for råstoflokaliseringen, finder sted i forbindelse med kortlægningen af grundvandsbeskyttelsen. Ved denne kortlægning lokaliseres der selvfølgelig også nye råstofforekomster, hvad man ikke gør ved kortlægningen på forurenede lokaliteter.

Råstoftkortlægningen og jordforureningskortlægningen har ingen indbyrdes sammenhæng, men begge områder knytter sig tæt til kortlægningen af grundvandsforekomsterne og deres beskyttelse, hvorfor man bør overveje, hvorvidt denne opgave også bliver placeret i staten.

Det er endvidere foreslået, at kortlægning af forurenede lokaliteter, prioritering og gennemførelse af oprydnings- og afværgeprojekter til grundvandsbeskyttelse skal varetages af de nye regioner.

Disse opgaver er en vigtig indsats i forhold til grundvandsbeskyttelsen. Det vil derfor være meget vigtigt, at der foregår en tæt koordinering mellem de nye store regioners aktiviteter og de forskellige statslige landsdelscentres kortlægning samt de mange kommuners indsatsplanlægning.

En decentralisering af disse opgaver, herunder en opgavefordeling på 3 forskellige forvaltningsinstanser, vil også få betydning for selve administrationen af lovgivningen.

Et enkelt eksempel på administration af de fremtidige boretilladelser kan illustrere konsekvenserne af den kommende opgavefordeling, men der kan meget let findes andre illustrative eksempler, f.eks. grundvandsrelaterede VVM-sager.

I dag er det amterne, der meddeler boretilladelser og indsamler viden om grundvandsmagasinerne og forureningstruslerne. Når vandværker og virksomheder skal etablere nye borer, henvender de sig til amtet, hvorefter man i en konstruktiv dialog kan anvende amtets nyeste informationer om grundvandsmagasinerne, grundvandskemi og forureningstruslerne og i fællesskab finde frem til en god og fremtidssikker boringsplacering. Da amtet også meddeler boretilladelsen, behøver vandværker og virksomheder derfor kun at henvende sig ét sted i en sådan sag.

Efter strukturreformen er det kommunerne, der skal meddele tilladelser til etablering af nye borer til vandværker og virksomheder. Selv med de nye større kommuner kan der gå flere år mellem, at der opstår behov for en ny boring i kommunen, så det kan ikke forventes, at kommunerne vil opretholde geologisk-geokemisk kompetence i nogle år, uden at der er brug for den.

For at finde et godt og fremtidssikret borested er det som tidligere nævnt vigtigt at anvende helt aktuelle oplysninger om grundvandsmagasinerne og forureningstruslerne. Når vandværker og virksomheder har brug for disse informationer, må de opsøge dem, hvor de findes, dvs. i de statslige landsdelscentre og i regionerne. Det samme gælder i øvrigt kommunerne med ansvaret for tilladelserne.

Ved boretilladelser og andre drikkevandsrelaterede sagstyper vil der efter reformen være behov for at inddrage alle tre offentlige myndighedsniveauer, stat, regioner og kommuner, hvor det hidtil kun har været nødvendigt for virksomhederne at henvende sig ét sted, nemlig til amtet.

Med den nye fordeling af opgaverne skal disse således fremover udføres på tre organisatoriske niveauer i form af statslige landsdelscentre, nye regioner og mange kommuner - alle med en stor geografisk spredning.

Hvis grundvandsgebyret på godt 100 mio. kr. om året skal anvendes på en effektiv og kvalitetsmæssig ansvarlig måde, vil det fremover være lige så nødvendigt som i dag med en koordineret anvendelse af alle de informationer, der bliver samlet ind - altså fortsat behov for hurtig vidensdeling og tværgående samarbejde.

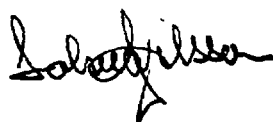
Som det blev nævnt indledningsvist, er det også vigtigt, at der skabes sikkerhed for, at de livsvigtige opgaver inden for vandforsyningsområdet løses på en for hele landet tilfredsstillende måde.

Hermed peges der på de enkelte kommuners administration af lovgivningen.

Hvorledes sikrer vi os, at de enkelte kommuner samarbejder om denne opgave, og hvorledes sikrer vi os, at den enkelte kommune administrerer denne opgave udelukkende ud fra vandforsynings behov og ikke ud fra kommunalpolitiske "trakasserier", som vi gang på gang må konstatere sker i de nuværende kommuner.

Vi mangler en mere klar administrativ opgaveplacering i kommunerne. Vi har gang på gang måttet konstatere, at i kommuner med kommunal vandforsyning er mange af de kommunale opgaver - herunder tilsynsopgaver - blevet henlagt til den kommunale vandforsyning, hvilket - efter vor opfattelse - er ganske utilstedeligt.

Afslutningsvis skal foreningen foreslå, at vandforsyningerne i så høj grad som muligt involveres i vandforsyningsopgaverne såvel i planlægningsfasen som i udførelsesfasen.

Solveg Nilsson
formand

Bent Soelberg
adm. direktør

Miljøministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K.

Vedr.: Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen inden for Miljøministeriets resort

Miljøministeriet har med brev af 1. december 2004 fremsendt lovforslag i høring på ministeriets område. Det drejer sig om følgende lovforslag:

Forslag til lov om ændring af planlægning
Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse
Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse
Forslag til lov om ændring af lov om miljømål og lov om vandforsyning
Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer
Forslag til lov om ændring af lov om miljø og genteknologi.
Forslag til lov om ændring af lov om forurenede jord
Forslag til lov om ændring af en række love på natur- og miljøområdet

Generelle bemærkninger:

Frederiksberg Kommune har hidtil haft en opgaveportefølje, som omfattede såvel primærkommunale som amtskommunale opgaver. I den fremtidige struktur vil kommunen alene skulle udføre de reviderede kommunale opgaver. Det betyder også, at hvor borgerne og virksomheder på Frederiksberg kun har haft én "indgangsdør", nemlig kommunen, vil der nu være flere aktører som kommunens forvaltning, kommunens borgere og virksomheder vil skulle henvende sig til. Som et eksempel kan nævnes jordforurening og grundvandsbeskyttelse. Dette sammenhængende faglige område vil efter de fremlagte lovforslag blive opsplittet på et antal regionale opgaver – formentlig varetaget fra Hillerød - statslige opgaver om overvågning og særligt forurenende virksomheder – formentlig varetaget fra Roskilde, og centralt placerede statslige organer (f.eks. Miljøstyrelsen i det indre København), som regelmæssigt vil skulle kontaktes og involveres. Kommunen finder denne konstruktion usmidig og bureaukratisk.

Særligt Regionerne kommer i den fremtidige struktur til at fungere som et uhensigtsmæssigt mellemlid. Det vil, efter Frederiksberg Kommunes opfattelse, være mere hensigtsmæssigt at fordele regionernes opgaver på

6. januar 2005
Sagsbeh: ASN
Sagsnr.: 84404
Emnenr.: 0.0.00
Dokument: 471769

Rådhuset
2000 Frederiksberg
www.frederiksberg.dk

Telefon 38 21 20 00
Telefax 38 21 29 00
raadhuset@frederiksberg.dk

miljøområdet mellem det statslige og det primærkommunale niveau. Det vil give mulighed for, at Frederiksberg Kommune på en række væsentlige områder kan videreføre den enkle og sammenhængende myndighedsudøvelse, som borgere og virksomheder på Frederiksberg sætter stor pris på.

Kommunen skal desuden anføre følgende mere specifikke bemærkninger til de enkelte områder:

Forslag til Lov om Planlægning

Der foreligger udkast til den nye planlov som følge af kommunalreformen, der træder i kraft 1/1 2007. De væsentligste ændringer består i følgende:

Med lovforslaget samles al arealplanlægning i kommuneplanen, hvilket er både en forenkling og en mere borgervenlig tilgang til reguleringerne i den fysiske planlægning. Det betyder formentlig også, at kommunerne får et større råderum - med mindre der gennem den statslige planlægning og via de regionale udviklingsplaner sker en restriktiv detailplanlægning.

Den statslige plankompetence styrkes bl.a. gennem øgede beføjelser til at afgive redegørelser og retningslinier, som kommuneplanen skal iagttage - samt i tilsyn med kommuneplanerne.

Lovforslaget rummer mulighed for en statslig detailregulering, der vil virke uheldig og uhensigtsmæssig. Lovforslaget foreslås derfor ændret til at præcisere statens udelukkende overordnede rolle.

Regionplanerne afskaffes. Der indføres en ny plantype: De regionale udviklingsplaner, som skal indeholde samlede strategiske visioner og mål for udviklingen i regionen. De regionale udviklingsplaner bliver tilvejebragt af de nye regionsråd i samarbejde med bl.a. erhvervsmæssige vækstfora på baggrund af en erhvervsudviklingsstrategi. Den regionale udviklingsplan skal danne baggrund for udarbejdelse af kommuneplaner i regionen, og det regionale råd har indsigelsesret i forhold til kommuneplanerne. Det står ikke klart, hvilke emner de regionale udviklingsplaner kan/skal indeholde, og i hvilket omfang planerne kan komme til at optræde som egentlige fysiske planer - og dermed som en slags 'reserve-regionplaner', som kommunernes egen planlægning skal underlægge sig.

Planlægning i hovedstadsområdet skal varetages dels af staten via landsplanredegørelser og landsplandirektiver dels af regionerne gennem de regionale udviklingsplaner og dels af kommunerne, der får indsigelsesret over 'hinandens' kommuneplaner. "Finger-

planen" videreføres som overordnet planprincip for hovedstadsområdet – men vil fremover – i modsætning til hidtil – være lovbestemt.

Det er uklart hvorledes "hovedstadsområdet" afgrænses i denne sammenhæng. Frederiksberg Kommune skal derfor understrege vigtigheden af, at det nuværende hovedstadsområde, også kaldet HUR- eller HT-området, fortsætter som et samlet planområde. Der har været en samlet planlægning af dette område helt til bage fra den gamle "Fingerplan", som fortsat er et væsentligt element i planlægningen. Når der ikke etableres én regional myndighed dækkende mindst det nuværende HUR/HT-område, er Frederiksberg Kommune enig i, at staten må sikre, at der gennemføres en samlet planlægning for dette geografiske område, der i mange henseender med bymæssig bebyggelse, høj grad af pendling, i miljøspørgsmål og kulturudbytte udgør et samlet hele. Det anbefales at det geografiske område afgrænses i overensstemmelse hermed i selve loven eller bemærkningerne til loven.

Forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord

Lovforslaget indebærer, at regionerne overtager en stor del af de tidligere amtslige opgaver. Ifølge udmøntningsaftalen skal kommunerne overtage de mere borgerrettede opgaver på området. Lovforslagets § 8 indeholder bestemmelser om, at ejer eller bruger af et kortlagt areal skal ansøge kommunalbestyrelsen om tilladelse før påbegyndelse af et bygge- og anlægsarbejde. Kommunen skal herefter indhente en bindende udtalelse fra Regionsrådet om præmisserne for arbejdets udførelse. Kommunen kommer således til at fungere som reservemyndighed og "postkontor" på regionens vegne, uden at have alle relevante data om ejendommen til rådighed. Eventuelle henvendelser og klager vedrørende sagen har kommunen heller ikke mulighed for at foretage nogen reel behandling af. Kommunen finder denne myndighedskonstruktion højst aparte og skal derfor foreslå, at der her foretages en ændring i loven således, at det er kommunen, der suverænt meddeler § 8 tilladelser. Lovforslagets § 21 og § 71 kan med fordel ændres på tilsvarende vis.

Forslag til lov om ændring af lov om miljømål samt ændring af lov om vandforsyning.

Lovforslaget betyder blandt andet, at staten overtager den overordnede planlægning og koordinering på området – og at Danmark inddeles i fire vandområdedistrikter. Kommunerne og regionerne får indsigelsesret i forhold til staten og kan begge udarbejde planbidrag til de statslige vandplaner. Kommunerne får ansvaret for den konkrete indsatsplanlægning (udarbejdelse af kommunale handleplaner). Det synes i denne sammenhæng ikke hensigtsmæssigt, at regionerne stadig sidder med en stor del af jordforureningsopgaverne samtidig med, at kommunerne har overtaget stort set alle andre udførende opgaver på jord- og vandområdet.

Kommunen har ikke bemærkninger til nedenstående lovforslag:

Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer

Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse

Forslag til lov om ændring af lov om miljø og genteknologi

Forslag til lov om ændring af en række love på natur- og miljøområdet

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse.

Afsluttende bemærkninger

Vedrørende de økonomiske konsekvenser af lovforslaget henvises til Frederiksberg Kommunes bemærkninger i forbindelse med DUT-forhandlingerne.

I øvrigt skal bemærkes, at Frederiksberg Kommune er af den opfattelse, at kommunal-reformen ikke i sig selv må lede til serviceforringelser.

Frederiksberg Kommune har inden for den korte tidsfrist ikke haft mulighed for politisk behandling af høringen, hvorfor ovenstående bemærkninger er administrative. Der tages derfor forbehold for Frederiksberg Kommunalbestyrelses eventuelle yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Mads Lebech
Borgmester

/

Kurt E. Christoffersen
Kommunaldirektør

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

5. januar 2005

ref.: TSN

**Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om
råstoffer - J.nr. D 001- 0006**

Friluftsrådet har modtaget udkast til forslag til lov om ændring af lov om råstoffer i høring. Rådet har følgende bemærkninger.

Nr. 4: § 6a - I henhold til bestemmelsen skal der før udarbejdelsen af forslag til råstofplan, indkaldes ideer og forslag fra de statslige myndigheder og kommunalbestyrelserne med henblik på planlægningsarbejdet.

Efter de gældende regler fastlægges råstofplanlægningen i regionplanen. I henhold til reglerne indkaldes der forud for udarbejdelsen af forslaget til regionplan ideer og forslag med henblik på planlægningsprocessen. Indkaldelsen af ideer og forslag sker ved offentlig bekendtgørelse. Det indebærer, at private og interesseorganisationer har mulighed for at fremsætte ideer og forslag til råstofplanlægningen.

Friluftsrådet finder det uhensigtsmæssigt at udelukke private og interesseorganisationer fra at stille forslag i planlægningsarbejdets idefase. Rådet undrer sig over, at private og interesseorganisationer ikke får mulighed for at stille deres forslag på det tidspunkt i processen, hvor forvaltningen bedst kan inddrage forslagene i planlægningen.

Rådet anbefaler derfor, at § 6a stk. 1 formuleres således: "Før udarbejdelsen af et forslag til råstofplan eller ændringer hertil indkalder regionsrådet ideer, forslag mv. med henblik på planlægningsarbejdet. Indkaldelse sker ved offentlig bekendtgørelse."

Med venlig hilsen

Lars Mortensen
Formand

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

5. januar 2005

ref.: AM

Høringssvar vedrørende udkast til Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet, Lov om vandløb, Lov om beskyttelse af de ydre kog i Tøndermarsken. Lov om Skjern Å Naturprojekt, Lov om okker, Lov om sommerhuse og camping m.v., Lov om anvendelse af Frøstruplejren, Lov om skove, Lov om jagt og vildtforvaltning, Lov om betalingsregler for spildevand m.v., Lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer og Lov om kemiske stoffer og produkter – J.nr. D 001-0006

Friluftsrådet har modtaget udkast til Forslag til lov om ændring af en lang række love inden for Miljøministerens område i høring. Rådet har følgende kommentarer og bemærkninger til det ovenfor nævnte udkast til lovforslag.

Friluftsrådets høringssvar forholder sig alene til de lovtekniske ændringer, og ikke til det strukturpolitiske indhold i forslaget.

§ 1, Lov om beskyttelse af havmiljøet, punkt 10 og 11

Friluftsrådet ønsker at pege på, at det bør sikres, at der i forbindelse med ændring af lovens § 49, stk. 3 ikke sker en indskrænkning i forståelsen af, hvad der forstås ved "lokale foreninger og organisationer, ..." Det at kompetencen overføres fra amtsrådet til kommunalbestyrelserne må ikke medføre at termen "lokale" fremover tolkes snævert som værende udelukkende knyttet til kommunens geografiske afgrænsning. Det bør fremgå af bemærkningerne, at der ikke samtidig sker en indskrænkning i tolkningen af, hvad der forstås ved "lokale foreninger og organisationer...".

Ønsker om underretning fra landsdækkende organisationer skal fremover videregives af Miljøministeren til kommunalbestyrelserne. Vil ministeren automatisk underrette de relevante kommunalbestyrelser om de landsdækkende organisationers ønsker i de tilfælde, hvor de landsdækkende organisationer allerede i dag har tilkendegivet deres interesse i underretning eller fordrer lovændringen, at organisationerne på ny skal rette henvendelse til ministeren? Det bør klart fremgå

af lovforslaget, hvorledes ministeren vil forholde sig til de allerede anmeldte ønsker fra de landsdækkende organisationer.

§ 2, Lov om vandløb, punkt 9

Friluftsrådet finder det af afgørende betydning, at der indføres en ny bestemmelse som angivet i punkt 9. Det er væsentligt at sikre, at den helhedsbetragtning, der normalt vil være indeholdt i det enkelte vandløbsregulativ, opretholdes i samarbejde mellem kommunerne. Ligeledes er det vigtigt at opretholde bestemmelsen i lovens § 7 om at uenighed mellem vandløbsmyndighederne afgøres af miljøministeren.

§ 4, Lov om beskyttelse af de ydre koge i Tøndermarsken, punkt 9

I lovens § 44, stk. 5 bør der ske ændring af "amtsrådet" til "kommunalbestyrelsen".

§ 7, Lov om sommerhuse og camping m.v., punkt 1 og 10

Friluftsrådet noterer sig, at § 2, stk. 2 foreslås ændret således, at miljøministeren fremover kan bemyndige kommunalbestyrelsen (i stedet for nuværende amtsrådet) til efter retningslinier fastsat af ministeren at træffe afgørelse om tilladelse efter stk. 1. Hidtil har der været tale om, at amterne har været bemyndiget til at træffe afgørelser i henhold til campingreglementet. Af udkastet til almindelige bemærkninger fremgår, at "fremover vil kompetencen altovervejende blive overført til kommunerne."

Hvis man imidlertid læser forslag til Lov om forpligtende kommunale samarbejder udsendt i høring fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet fremgår det af bemærkninger til lovforslagets bestemmelser om Sommerhusloven, at "det er endnu ikke endeligt fastlagt, i hvilken udstrækning kompetencen vil blive delegeret til kommunerne."

Friluftsrådet finder, at det såfremt ministeren vælger at delegerer kompetence i et eller andet omfang til kommunalbestyrelserne, bør dette ske inden for meget præcise af ministeren fastsatte retningslinier. Friluftsrådet er umiddelbart af den opfattelse, at ministeren ikke skal uddelegere kompetence til kommunalbestyrelserne i det omfang denne kompetence hidtil har været uddelegeret til amtsrådene. Friluftsrådet kan frygte, at varetagelsen af de naturbeskyttelseshensyn, som fremgår af Sommerhuslovens § 2, stk. 1 ikke vil blive vægtet tilstrækkeligt højt i en afvejning i kommunalbestyrelserne set i forhold til eksempelvis de erhvervs- og beskæftigelsesmæssige interesser. Friluftsrådet anbefaler derfor, at ministeren kun i begrænset omfang uddelegerer kompetencen til kommunalbestyrelserne, hvad angår retten til at træffe afgørelser i henhold til Campingreglementet.

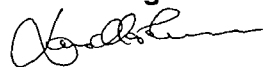
Friluftsrådet har forståelse for, at Campingrådet er indstillet på at videreføre aftalen af april 2000, indgået mellem Amtsrådsforeningen, Skov- og Naturstyrelsen og Campingrådet om egenkontrol med henblik på overholdelse af Campingreglementet, både såfremt kompetencen fastholdes i staten eller såfremt ministeren bemyndiger kommunalbestyrelserne.

Der bør ske en gennemgang af loven således, at "Miljø- og energiministeren" konsekvent erstattes med "Miljøministeren". Dette gælder eksempelvis lovens § 10 e.

§ 8, Lov om anvendelse af Frøstruplejren, punkt 1 og 2

Der bør ske en gennemgang af loven således, at "Miljø- og energiministeriet" og "Miljø- og energiministeren" konsekvent erstattes med "Miljøministeriet" og "Miljøministeren". Dette gælder eksempelvis lovens § 5 og 6.

Med venlig hilsen

**Lars Mortensen
Formand**

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

5. januar 2005

ref.: TSN/AM

Høringssvar vedrørende udkast til Forslag om lov om ændring af lov om planlægning – J.nr. D 001-0006

Friluftsrådet har modtaget udkast til Forslag til lov om ændring af lov planlægning i høring. Rådet har følgende kommentarer og bemærkninger.

Friluftsrådets høringssvar forholder sig alene til de lovtekniske ændringer, og ikke til det strukturpolitiske indhold i forslaget.

Overordnede bemærkninger

Friluftsrådet vil gerne bemærke, at udkastet til lovforslaget er ledsaget af godt gennemarbejdede bemærkninger.

Forslaget til ændring af planloven er et klart eksempel på de ændringer kommunalreformen medfører. Friluftsrådet anbefaler derfor, at planloven i forbindelse med vedtagelsen udtages til lovovervågning.

Kommentarer til de enkelte bestemmelser

Nr. 3 - § 2, stk. 2: Efter Friluftsrådets opfattelse er det uhensigtsmæssigt, at landsplanredegørelsen fortsat afgives efter nyvalg til Folketinget. Landsplanredegørelsen skal fungere som en del af plangrundlaget for de regionale udviklingsplaner og kommuneplanerne. **Friluftsrådet anbefaler derfor, at afgivelsen af landsplanredegørelsen følger en fast rytme, der svarer til den rytme, hvor med de regionale udviklingsplaner og kommuneplanerne revideres.**

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at landsplanredegørelsens funktion blandt andet er at tilvejebringe sammenhæng mellem de forskellige dele af landet. Landsplanredegørelsen kan ikke få denne funktion, hvis ikke regioner og kommuner er forpligtet af den. Det fremgår af bemærkningerne, at kommuner og regioner "kun" opfordres til at handle i overensstemmelse med landsplanredegørelsen, dette er ikke tilstrækkeligt stærkt. **Rådet mener, at en styrket landsplanlægning forudsætter, at regioner og kommuner skal handle i overensstemmelse med landsplanredegørelsen.**

Nr. 3 - § 2, stk. 3: Friluftsrådet finder det fornuftigt, at landsplanredegørelsen skal indeholde et kapitel om de særlige forhold, der gør sig gældende for hovedstads-

området. **Rådet finder det imidlertid helt utilstrækkeligt, at der alene skal redegøres for Statens egne dispositioner og gives en vurdering af de overordnede udviklingstendenser.** Hvis landsplanredegørelsen skal have en egentlig berettigelse, skal den være styrende og sætte rammer for udviklingen.

Det bør ligeledes være et krav, at kommunerne skal tage hensyn til landsplanredegørelsen i deres planlægning.

Nr. 4 - § 2a: Regionplanerne fungerer i dag som det overordnede helhedsorienterede planlægningsinstrument. Den rolle skal Staten varetage i fremtiden gennem blandt andet udmeldingen af de statslige interesser i kommuneplanlægningen.

En forudsætning for, at kommunerne kan løfte opgaven omkring udarbejdelse af de nye kommuneplaner, er efter Friluftsrådets opfattelse, at Staten er meget konkret i udmeldingen. **Friluftsrådet anbefaler, at der udarbejdes et katalog over de emner som Staten skal forholde sig til i udmeldingen af de statslige interesser.** Kataloget skal som minimum tage udgangspunkt i kataloget for kommuneplanernes indhold.

Rådet forestiller sig ikke, at der i forbindelse med alle revisioner vil være statslige interesser inden for alle de beskrevne emner. **Rådet finder det imidlertid vigtigt, at Staten tager konkret stilling til, om der inden for alle emnerne er statslige interesser, der skal tages hensyn til i kommuneplanlægningen.**

Vi har set den seneste ændring af sommerhusloven som et eksempel på, hvor vigtigt det er, at Staten er helt klar i sine udmeldinger af de statslige interesser i forhold til kommunernes planlægning på konkrete områder.

Nr. 11 - § 5 h: Friluftsrådet finder det meget positivt, at hovedstadsområdet i planlovens forstand rækker videre end Region Hovedstaden. Rådet mener imidlertid ikke, at den angivne geografiske udtrækning er tilstrækkelig til at sikre en helhedsorienteret planlægning i hovedstadsområdet.

§ 5 j fastlægger retningslinier for forvaltningen af de grønne kiler. De grønne kiler er beliggende mellem fingrene. Der er derfor ikke tilstrækkeligt, at hovedstadsområdet omfatter Region Hovedstaden og Greve, Gundsø, Køge, Roskilde og Solrød Kommuner. Sådan som bestemmelsen er formuleret sikres de grønne kiler ikke, da en del af de kommuner, der er beliggende i kilerne ikke er forpligtet af bestemmelsen. **Friluftsrådet finder det derfor af afgørende betydning, at hovedstadsområdet i planlovens forstand som minimum kommer til at dække Region Hovedstaden samt kommunerne i det nuværende Roskilde Amt.**

Nr. 11 - § 5 i: Intentionerne i bestemmelsen er fine. Rådet tvivler imidlertid på, at den helhedsorientering, der lægges op til i bestemmelsen, reelt kan opnås, når det ikke sikres, at der samarbejdes på tværs af kommunegrænserne. Rådet finder ikke, at kommunernes indsigelsesret overfor andre kommunernes planlægning vil sikre en helhedsorienteret planlægning. **Rådet lægger stor vægt på, at Staten påtager sig ansvaret for at sikre, at der opnås en helhedsorienteret planlægning i hovedstadsområdet gennem koordinering af kommuneplanerne i hovedstadsområdet.**

Nr. 11 - § 5 j: Friluftsrådet er meget tilfreds med de rammer bestemmelsen sætter for kommuneplanlægningen i hovedstadsområdet. Sikringen af fingerstrukturen finder Friluftsrådet både nødvendig og væsentlig.

Friluftsrådet er endvidere meget tilfreds med den sikring af de grønne kiler, som bestemmelsen indebærer. Særligt er Rådet meget tilfreds med, at det fremgår af bemærkninger, at der i de grønne kiler kun kan placeres fritidsanlæg, der er tilgængelige for almen brug.

Nr. 11 - § 5 k: Rådet har forståelse for, at der i enkeltstående konkrete tilfælde kan opstå behov for at dispensere fra bestemmelserne i § 5, stk. 3 og 4. **Rådet lægger imidlertid stor vægt på, at dispensationspraksis bliver meget restriktiv.**

Nr. 13 - § 10 a, stk. 3: Friluftsrådet er tilfreds med, at der lægges op til, at der som en del af de regionale udviklingsplaner skal udarbejdes regionale friluftstrategier. Hvis planerne skal have et reelt indhold forudsætter det dog, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til at udarbejde dem.

Rådet finder det imidlertid uhensigtsmæssigt, at det er op til regionsrådene at afgøre, hvor grundigt og i hvilket omfang de enkelte emner i emnekataloget skal behandles i planen. Det vil være beklageligt, hvis udviklingsplanerne reelt kun bliver beskæftigelses- og erhvervsplaner udarbejdet i samarbejde med de pågældende vækstfora.

Nr. 14 - § 11 a, stk. 1, nr. 9: Friluftsrådet er begejstret for bemærkningernes beskrivelse af, hvordan kommunerne forudsættes at varetage de friluftsmæssige interesser i kommunen. **Rådet anbefaler, at skridtet tages fuldt ud, og at det fremgår af bemærkningerne, at kommunerne skal udarbejde kommunale friluftsstrategier.**

Det er Rådets opfattelse, at teksten i § 11 a, stk. 1 nr. 9 ikke er dækkende i forhold til det indhold, der beskrives i bemærkningerne. En opfyldelse af de krav, der er beskrevet, kræver langt mere end blot udpegning af arealer. **Friluftsrådet anbefaler derfor, at bestemmelsen affattes således: "Varetagelse af de friluftsmæssige interesser; beliggenheden af arealer til fritidsformål, herunder kolonihaver og andre rekreative områder".** Parallelt dertil anbefaler Rådet, at overskriften i bemærkningerne til bestemmelsen ændres til **"Varetagelse af de friluftsmæssige interesser"**.

Nr. 14 - § 11 a, stk. 1, nr. 13-16: Friluftsrådet er meget tilfreds med den lovfæstelse af praksis, som bestemmelsens nr. 13-16 er udtryk for.

Nr. 14 - § 11 e, stk. 1, nr. 3: Friluftsrådet støtter, at blandt andet bygge- og beskyttelseslinier og beskyttede naturområder skal fremgå af kommuneplanen.

Nr. 14 - § 11 f, stk. 2: Friluftsrådet er meget tilfreds med, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med revision af kommuneplanen skal gennemgå alle vedtagne men ikke udnyttede arealreservationer. På en række områder findes der arealreservationer, som bør ophæves.

Nr. 14 - § 11 f, stk. 3: Rådet finder det endvidere positivt, at kommunalbestyrelsen ved revision af kommuneplanen skal vurdere mulighederne for at forbedre større sammenhængende sommerhusområder af hensyn til turisme og friluftsliv.

Nr. 14 - § 11 f, stk. 4, nr. 4: Af den tilsvarende bestemmelse i den gældende planlov (§ 5 b, stk. 1 nr. 5) fremgår det, at offentligheden adgang til kysten skal sikres og udbygges. **Da der en lang række steder fortsat er behov for at forbedre adgangsmulighederne til kysten, opfordrer Rådet til, at bestemmelsen affattes således: "at offentlighedens adgang til kysten sikres og udbygges".**

Nr. 14 - § 11 h, stk. 1: Udarbejdelse af VVM-redegørelser er et nyt opgaveområde for kommunerne. Hvis opgaven ikke varetages korrekt, kan det have uoprettelige konsekvenser for miljøet. **Friluftsrådet opfordrer derfor, til at bestemmelsen affattes således: "Miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke anlæg, der er omfattet af § 11 g." "Ministerens fastsætter endvidere regler om, hvilke mindsteoplysninger, der er nødvendige for, at en miljømæssig vurdering kan foretages."**

Nr. 14 - § 11 i, stk. 2: Ifølge bemærkningerne indeholder bestemmelsen hjemmel til at gennemføre den del af aftalen om strukturreformen, der anfører, at Miljøministeriet i en overgangsperiode på 2 år skal godkende kommunernes afgørelser om husdyrbrug efter VVM-reglerne. **Rådet mener, at bestemmelsen skal afspejle dette og anbefaler derfor, at den affattes således: "For anlæg til intensivt husdyrbrug fastsætter miljøministeren endvidere regler om, ..."**

Rådet forudsætter naturligvis, at dette indebærer, at Miljøministeriet også skal godkende kommunernes afgørelser om, at der ikke skal udarbejdes en VVM for husdyrbrug.

Nr. 22 - § 22 a, stk. 1: Friluftsrådet støtter den lovfæstelse af praksis, som bestemmelsen er udtryk for.

Nr. 22 - § 22 a, stk. 2: Det fremgår ikke klart, hvilken kompetence regionerne har i forbindelse med koordineringsopgaven.

Nr. 22 - § 22 c, stk. 1: Friluftsrådet finder det uheldigt, at borgere og organisationer ikke får mulighed for at komme med indspil til de regionale udviklingsplaner forud for offentliggørelsen af et forslag til udviklingsplan.

Det giver de interesser, der er repræsenteret i diverse vækstfora en fordel i forhold til at påvirke indholdet af planen, da regionerne skal udarbejde planerne i samarbejde med vækstforaene. **Rådet finder denne skævvridning urimelig og anbefaler, at der indføres en idéfase på linie med den idéfase som i øvrigt kendes fra planloven.**

Nr. 24 - § 23 a, stk. 1: Friluftsrådet går ud fra, at det er en fejl, at bestemmelsens stk. 1 ikke foreslås ændret. Det fremgår af stk. 1, at den vedtagne kommunestrategi skal sendes til det regionale faglige kulturmiljøråd. Kulturmiljørådene nedlægges som følge af kommunalreformen.

Nr. 24 - § 23 a, stk. 2: Kommuneplanerne bliver efter kommunalreformen den bærende plan for såvel byerne som det åbne land. Det er derfor helt utilstrække-

ligt, at kommunerne har mulighed for alene at revidere kommuneplanens bestemmelser for særlige emner eller områder i kommunen.

Friluftsrådet lægger derfor stor vægt på, at revisionen af kommuneplanerne kommer til at følge et fast mønster således, at kommuneplanerne revideres hvert 4. år

Rådet kan acceptere, at kommunalbestyrelsen, i forbindelse med revisionen af kommuneplanen i begrænset omfang, kan genvedtage dele af kommuneplanen. Det bør fremgå klart af kommuneplanen, hvilke dele der er genvedttaget, og hvorfor kommunalbestyrelsen har valgt at genvedtage dem.

Den gældende planlovs § 23 e: Friluftsrådet antager, at det er en fejl, at denne bestemmelse ikke foreslås ændret, idet bestemmelsen omtaler regionplanen. **Friluftsrådet anbefaler, at bestemmelsen affattes således: "*Kommunalbestyrelsen kan i forbindelse med offentliggørelsen af den i § 23 a nævnte strategi foretage ændringer i kommuneplanen, der er en direkte følge af ændringer i lovgivningen, når ændringen er bindende for kommuneplanlægningen og ikke giver råderum for kommuneplanlægningen*".**

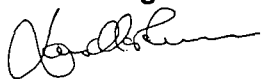
Nr. 33 - § 29, stk. 1: Friluftsrådet er meget tilfreds med, at miljøministeren forpligtes til at fremsætte indsigelse overfor forslag til regional udviklingsplan, et forslag til kommuneplan og ændringer til en kommuneplan, der ikke er i overensstemmelse med overordnede interesser.

Nr. 33 - § 29 a, stk. 1: Regionsrådet kan gøre indsigelse overfor kommuneplaner og revision af kommuneplaner, hvis de er i strid med den regionale udviklingsplan. Det undrer Friluftsrådet, at regionerne ikke forpligtes til at gøre indsigelse, når kommuneplanerne ikke må stride mod de regionale udviklingsplaner jf. forslagens § 11, stk. 4 nr. 1.

Nr. 33 - § 29 b: Friluftsrådet savner en klar definition af, hvad der forstås ved en nabokommune. **Rådet anbefaler, at der anlægges en bred fortolkning, således at begrebet ikke indsnævres til kun at omfatte fysisk tilgrænsende nabokommuner.** Der bør foretages en konkret afvejning af om et givent planforslag har væsentlig betydning for en anden kommunes udvikling. Dette kan sagtens være tilfældet uden for hovedstadsområdet, selvom kommunerne ikke er geografisk tilgrænsende naboer.

De overgangsbestemmelser, der beskrives i forslagets § 3, finder Friluftsrådet meget fornuftige.

Med venlig hilsen

Lars Mortensen
Formand

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

5. januar 2005

ref.: TSN

Høringssvar vedrørende udkast til Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse – J.nr. D 001-0006

Friluftsrådet har modtaget udkast til Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse i høring. Rådet har følgende kommentarer og bemærkninger.

Friluftsrådets høringssvar forholder sig alene til de lovtekniske ændringer, og ikke til det strukturpolitiske indhold i forslaget.

Overordnede bemærkninger

Friluftsrådet finder det generelt problematisk, at der i lovforslaget ikke tages højde for situationer, hvor beskyttede naturområder, som eksempelvis § 3-områder og Natura 2000-områder, går over kommunegrænserne. Både med hensyn til administration af lovens bestemmelser og kommunernes plejeindsats er det vigtigt, at der sker en koordinering kommunerne imellem. Således at én kommunes indsats ikke ødelægges af en nabokommunes manglende indsats eller modsatrettede administration.

Kommentarer til de enkelte bestemmelser

Nr. 25 - § 61, stk. 2: Som konsekvens af Kommunalreformen udgår "Amtsrådsforeningen i Danmark". **Friluftsrådet anbefaler, at "... Landboforeningerne, Dansk Familielandbrug, Tolvmandsforeningerne, ..." ved samme lejlighed ændres til "Dansk Landbrug", for derved at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med de faktiske forhold.**

Nr. 27 - § 63, stk. 2: Friluftsrådet støtter, at bestemmelsen i fremtiden omfatter kommunerne. Rådet finder dog, det er på tide, at Miljøministeren benytter sin hjemmel til at fastsætte regler for naturvejledningen. **Rådet anbefaler derfor, at bestemmelsen affattes således: "Miljøministeren fastsætter retningslinier for kommunalbestyrelsernes naturvejledningsarbejde".**

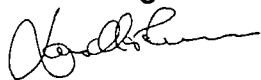
Nr. 28 - § 65, stk. 1-3: Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at dispensationsbeføjelsen i § 65 stk. 3 vedrørende § 3 stk. 1 forudsættes administreret restriktivt som hidtil. Det fremgår endvidere, at miljøministeren vil fastsætte

nærmere retningslinier herfor, dette efterfølges af en henvisning til nr. 34-36 i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser. Nr. 34-36 omhandler imidlertid § 73 og tilsynet med overholdelsen af loven men ikke dispensationsmulighederne.

Friluftsrådet støtter intentionerne i bemærkningerne til nr. 28 og anbefaler, at der tilføjes et stk. 4 til bestemmelsen, der affattes således: "Miljøministeren fastsætter retningslinier for kommunalbestyrelsen administration af § 65 stk. 3".

Nr. 32 - § 67, stk. 2: De i § 67 stk. 2 omtalte bestemmelser administreres i dag alle restriktivt. Friluftsrådet lægger stor vægt på, at denne restriktive administration fortsætter efter kommunalreformen. **Rådet anbefaler derfor, at § 67 stk. 2 i stedet affattes således: "Miljøministeren fastsætter regler for om kommunalbestyrelsens administration af § 21, stk. 3, § 27, stk. 1 og § 65, stk. 2 og 3".**

Med venlig hilsen

Lars Mortensen
Formand

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

5. januar 2005

ref.: TSN

Høringssvar vedrørende udkast til Forslag til lov om ændring af lov om miljømål og lov om vandforsyning – J.nr. D 001-0006

Friluftsrådet har modtaget udkast til Forslag til lov om ændring af lov om miljømål og lov om vandforsyning i høring. Rådet har følgende kommentarer og bemærkninger.

Friluftsrådets høringssvar forholder sig alene til de lovtekniske ændringer, og ikke til det strukturpolitiske indhold i forslaget.

Overordnede bemærkninger

Friluftsrådet mener, at regionernes rolle i forbindelse med vand- og naturplanerne er meget upræcist beskrevet. Hvad indebærer det eksempelvis konkret, at regionerne skal koordinere kommunerne indspil?

Regionerne bør tillægges klare kompetencer, således at de kan opretholde en fagligt kvalificeret forvaltning. Sker dette ikke vil det være mere hensigtsmæssigt at overføre opgaverne til staten.

Kommentarer til de enkelte bestemmelser

Nr. 1 - § 2, stk. 1 og 3: Friluftsrådet finder det meget positivt, at antallet af vandområdedistrikter er reduceret til 4, og at miljøministeren er blevet vandstriktsmyndighed for dem alle.

Nr. 10 - § 27 a, stk. 1: Friluftsrådet er meget tilfreds med, at der forud for udarbejdelse og revision af en vandplan indføres en idéfase, hvor blandt andet organisationer kan komme med indspil og ideer til vandplanen.

Nr. 10 - § 27 a, stk. 2: Det synes unødigt bureaukratisk, at miljøministeren skal modtage de indkomne forslag blot for at sende dem videre til regionerne.

Det fremgår ikke af bemærkningerne til bestemmelsen, hvad regionernes koordinering af de indkomne forslag indebærer.

Nr. 22 - § 31 a, stk. 3: Det er ikke alene vigtigt, at der fastsættes regler for handleplanernes indhold, men at der fastsættes fyldestgørende og udtømmende regler. Således at det sikres, at handleplanerne vil føre til en opfyldelse af målene i vandplanerne.

Nr. 22 - § 31 d, stk. 3 og 4: Det fremgår ikke klart af bemærkningerne, hvilken kompetence regionerne har i forbindelse med en eventuel mægling.

Nr. 32 - § 42: Som det fremgår af bemærkningerne til § 42 indeholder indsatsprogrammet miljøministerens retningslinier for de kommunale handleplaner. Beskrivelsen af hvad retningslinierne kan indeholde er alt for løs. Det skal fremgå klart og entydigt, at miljøministeren fastlægger retningslinierne således, at de vil sikre at gunstig bevaringsstatus opnås.

Hvis igangsættelsen af en indsats er en forudsætning for at sikre gunstig bevaringsstatus, skal igangsættelsen ikke være valgfri for kommunerne. Hvis indsatsen ikke er en forudsætning for en sikring af gunstig bevaringsstatus, er der ingen grund til at beskrive den i indsatsplanen.

Det er efter Rådets opfattelse endvidere ikke tilstrækkelig, at miljøministeren kan beslutte, at flere aktører skal arbejde sammen for at sikre opnåelse af gunstig bevaringsstatus for et afgrænset område. I det omfang en opfyldelse af gunstig bevaringsstatus forudsætter, at flere aktører samarbejder, skal miljøministeren stille krav om dette.

Nr. 34 - § 42 a, stk. 1: Friluftsrådet er meget tilfreds med, at der forud for udarbejdelse og revision af en Natura 2000-plan indføres en idéfase, hvor blandt andet organisationer kan komme med indspil og ideer til Natura 2000-planen.

Nr. 34 - § 42 a, stk. 2: Det synes unødigt bureaukratisk, at miljøministeren skal modtage de indkomne forslag blot for at sende dem videre til regionerne.

Det fremgår ikke af bemærkningerne til bestemmelsen, hvad regionernes koordinering af de indkomne forslag indebærer.

Nr. 43 - § 46 a, stk. 1 nr. 3: Det bør fremgå klart af bemærkningerne til bestemmelsen, at der godt kan iværksættes tiltag mv., der ikke fremgår af handleplanen, hvis det viser sig nødvendigt for at sikre gunstig bevaringsstatus. Det vil være meget uhensigtsmæssigt hvis tiltag mv. ikke kan anvendes, fordi myndigheden ikke har eller ikke kunne have forudset, at det ville blive nødvendigt.

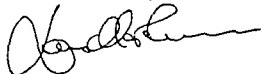
Nr. 43 - § 46 a, stk. 5: Handleplanerne er det konkrete værktøj, der skal føre til sikring af gunstig bevaringsstatus. Derfor er det vigtigt, at der fastsættes regler for indholdet i handleplanerne. Friluftsrådet anbefaler derfor, at § 46 a stk. 5 affattes således: *"Ministeren fastsætter nærmere regler om handleplanens indhold og tilvejebringelse"*

Der er en fejl i bemærkningerne nederst på side 31, der henvises til, at miljøministeren med hjemmel i § 46 a stk. 4 kan fastsætte regler om handleplanernes indhold. Hjemlen findes i § 46 a stk. 5. Samme fejl findes øverst på side 32 i bemærkningerne.

Nr. 43 - § 46 d, stk. 3 og 4: Det fremgår ikke klart af bemærkningerne, hvilken kompetence regionerne har i forbindelse med en eventuel mægling.

Nr. 44: I bemærkningerne findes en fejl i næstsidste afsnit, der henvises til at miljøministeren med hjemmel i § 46 a stk. 4 kan fastsætte regler om handleplanernes indhold og tilvejebringelse. Hjemlen findes i § 46 a stk. 5.

Med venlig hilsen

Lars Mortensen
Formand

Modtaget i departementet

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

= 7 JAN. 2005

6.1.2005

Funktionærernes og
Tjenestemændenes
Fællesråd

11732

LIBA/haha

Høring vedrørende udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område

FTF har modtaget 8 lovforslag til udmøntning af kommunalreformen fra Miljøministeriet til høring. Det drejer sig om:

- Forslag til lov om ændring af lov om planlægning
- Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse
- Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse
- Forslag til lov om ændring af lov om miljømål og lov om vandforsyning
- Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer
- Forslag til lov om ændring af lov om miljø og genteknologi
- Forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord
- Forslag til lov om ændring af en række love på natur- og miljøområdet (samleloven)

Lovforslagene betyder, at en række opgaver, som har været varetaget i amterne, overflyttes til kommuner henholdsvis stat med reformen.

Generelt er FTF bekymret for, om samtlige de kommunedannelser, der nu sker med reformen, har en sådan størrelse, at de er i stand til at løfte de opgaver, der overdrages til dem med lovforslagene på Miljøministeriets område.

For FTF er det en væsentlig forudsætning, at reformen ikke kommer til at betyde, at der sker et kvalitetsfald i de opgaver, der løses i den samlede offentlige sektor og FTF ser netop på Miljøministeriets område en risiko for, at kommunerne ikke har den fornødne ekspertise og størrelse til at bibringe sagsbehandlingen på miljøområdet den fornødne kvalitet.

Ligeledes er FTF bekymret for, at kommunerne i deres sagsbehandling i forhold til de forskellige miljøbestemmelser ser for snævret på disse spørgsmål og specielt miljøområdets påvirkning af erhvervsudviklingen i den enkelte kommune. Den enkelte kommune vil alt for nemt blive bragt i et dilemma mellem kommune, beskæftigelse og bevarelse af naturen m.v. Generelt er FTF derfor af den opfattelse, at miljøspørgsmål bør underlægges statslig eller regional kontrol.

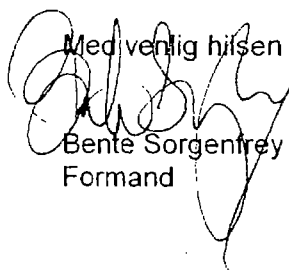
Et konkret eksempel er, at det i lovforslagene indgår, at særligt forurenende virksomheder kan overflyttes til statslig kontrol ved ansøgning fra virksomheden eller kommunen. Det finder FTF er for snævert. Der bør være mulighed for f.eks. miljøministeren, ansatte, sammenslutning af naboer m.v. at anmode om overflytning til statslig kontrol.

Niels Henningsens Gade 12
Postboks 1169
1010 København K
Telefon 33 36 88 00
Telefax 33 36 88 80
E-mail ftf@ftf.dk
www.ftf.dk

Der er ikke i lovforslagene lavet opgørelse over lovforslagenes økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. Der henvises til, at det er et forhold, der skal drøftes mellem staten og de kommunale parter, de såkaldte DUT-forhandlinger. Det finder FTF i høj grad utilfredsstillende. Det er med til at sløre hvilke økonomiske konsekvenser, den samlede kommunalreform får for det offentlige og især kommunernes økonomi og det bliver ligeledes fuldstændigt uigennemskueligt hvilke omkostninger, selve overflytningen og organisationsændringen fører med sig.

Derudover vil FTF stille spørgsmålstejn ved det realistiske i at forvente, at der er tilstrækkeligt beregningsgrundlag for DUT-forhandlingerne allerede nu, inden der er opnået fuldstændigt overblik over opgavernes fordeling, eventuelle stordriftsfordele eller det modsatte samt selve omkostningerne ved omorganiseringen.

En reference til, at udgifterne ikke ændres af, om opgaverne varetages i kommunerne, regionerne eller staten er ikke tilstrækkelig, idet det efter FTF's opfattelse er fuldstændigt urealistisk at tro, at selve organisationsændringen ikke vil bringe transaktionsomkostninger med sig. FTF finder det uacceptabelt, at disse omkostninger ikke anskueliggøres.

Med venlig hilsen

Bente Sorgentrey
Formand

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Børsen
DK-1217 København K
Telefon: (+45) 70 13 12 00
Telefax: (+45) 33 95 05 78
E-mail: gi@genvindingsindustrien.dk
www.genvindingsindustrien.dk

Den 6. januar 2005

Høringssvar over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område
GenvindingsIndustrien skal hermed vende tilbage med høringssvar i forbindelse med ovenstående.

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning:

GenvindingsIndustrien har noteret sig, at kommuneplanen i forslagens § 11a, pkt. 5) og 6) skal indeholde regler for beliggenheden af henholdsvis tekniske anlæg og områder til virksomheder, hvortil der af hensyn til forebyggelse af forurening må stilles særlige beliggenhedskrav

Der er på dette område, efter GenvindingsIndustriens opfattelse, behov for centralt udarbejdede retningslinier, der vil sikre en ensartet sagsbehandling fra kommune til kommune.

Forslag til lov om ændring af lov om Miljøbeskyttelse:

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at staten vil skulle varetage tilsynsopgaverne over for blandt andet de kommunale affaldsbortskaffelsesanlæg. Det er GenvindingsIndustriens opfattelse, at dette virker hensigtsmæssigt, og vi har derfor noteret os dette med tilfredshed.

Ligeledes har vi bemærket os, at godkendelse og tilsyn med særligt komplicerede og de miljømæssigt set tungeste virksomheder skal varetages af staten.
Godkendelse og tilsyn af øvrige virksomheder skal, som hidtil, varetages af kommunerne.

Det er GenvindingsIndustriens opfattelse, at det, i forbindelse med kommunernes godkendelse og tilsyn, vil være hensigtsmæssigt med centralt udarbejdede retningslinier, der vil sikre en ensartet sagsbehandling fra kommune til kommune og give kommunerne faste retningslinier for deres godkendelses og tilsynsarbejde.

Vi har endvidere bemærket, at den enkelte virksomhed, under nærmere givne omstændigheder, får mulighed for at søge om at blive overflyttet fra kommunal godkendelse og tilsyn til statslig godkendelse og tilsyn. Denne mulighed virker som en fornuftig løsning, og vi har noteret os den med tilfredshed.

Øvrige lovforslag i forbindelse med kommunalreformen

Øvrige lovforslag, som nævnt i Miljøministeriets brev af 1. december 2004, giver ikke anledning til bemærkninger fra GenvindingsIndustriens side.

Med venlig hilsen
Genvindingsindustrien

Jesper Kofod

■ Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Modtaget i departementet

- 7 JAN. 2005

Dato: 6. januar 2005
Deres ref.: D 001-0006
Vores ref.: LAK/MEH/JPR/abr

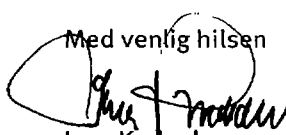
■ Diverse lovforslag på miljøministeriets område i forbindelse med kommunalreformen

HTS har modtaget 8 lovforslag i høring fra Miljøministeriet i forbindelse med kommunalreformen.

HTS har fremsendt bemærkninger til 2 af lovforslagene – "Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse" og til "Forslag til lov om ændring af lov om planlægning".

For så vidt angår de øvrige 6 lovforslag har HTS ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Lars Krobæk
adm. direktør

Modtaget i departementet

- 7 JAN. 2005

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Dato: 6. januar 2005
Deres ref.: D 001-0006
Vores ref.: 21-00-01-05-meh/abr

Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område

HTS har med brev af 2. december 2004 modtaget forslagene til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område til høring. Forslagene giver HTS anledning til en række bemærkninger. Bemærkningerne vedrørende Forslag til lov om ændring af lov om planlægning vil blive fremsendt særskilt.

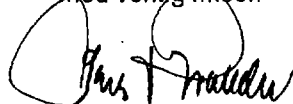
Kommentarer til Forslag til lov om ændring af lov om Miljøbeskyttelse

Forslaget indebærer at godkendelse af og tilsyn med særligt komplicerede virksomheder skal varetages af Staten, mens godkendelse og tilsyn for øvrige virksomheder varetages som nu af kommunerne. I relation til kommunernes godkendelses- og tilsyns arbejde mener vi, det vil være hensigtsmæssigt, at der fastlægges et sæt nationale retningslinier, sådan virksomhederne sikres ensartede erhvervsmæssige vilkår uanset hvilken kommune virksomheden hører hjemme i. Vi har med tilfredshed noteret os, at den enkelte virksomhed får mulighed for at søge om at blive overflyttet fra kommunal godkendelse og tilsyn til statslig godkendelse og tilsyn.

Generelt omkring den foreslåede forenkling i klagesystemet i forslagene har vi forståelse for, at der kan være behov for en afbureaukratisering, i form af et klageniveau henlagt til Miljøklagenævnet. Samtidig mener vi dog, det er nødvendigt at være opmærksom på, at denne forenkling vil kunne forårsage en forringet retssikkerhed for den enkelte virksomhed.

Bestemmelserne i de øvrige forslag giver ikke HTS anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Lars Krobæk
adm. direktør

HTS · Handel, Transport
og Serviceerhvervene
Børsen
1217 København K
Telefon 70 13 12 00
Telefax 70 13 12 01
hts@hts.dk
www.hts.dk
Danish Chamber
of Commerce

